

„Nu contează cât trăiești, contează cum trăiești!” (Ana Aslan)

Casa Speranței

Anul 10 - Nr.4 (42) - decembrie 2023

Se distribuie gratuit

Revistă trimestrială editată de As. Casa de Ajutor
Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila

**REZULTATE
FINANCIARE
NOTABILE
În BENEFICIUL
MEMBRILOR
NOȘTRI
ASOCIAȚI**

Citiți
în
pag. 3

**Reprezentanți
ai C.A.R.P.
RĂDĂUȚI,
ÎN VIZITĂ
LA ASOCIAȚIA
NOASTRĂ**

Amănunte în pag. 13

**Cu prilejul
SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ
și a ANULUI NOU 2024,
CONSILIUL DIRECTOR
al ASOCIAȚIEI C.A.R.P.
„ANA ASLAN” Brăila
adresează membrilor săi,
tuturor cititorilor revistei,
calde urări de sănătate,
împreună cu tradiționalul**

EMINESCU
Primul film
dedicat marelui
poet **Pag. 8**

**La
mulți
ani!**

REDACȚIA

Președinte de onoare: **Ilie DUDULEA**

Redactor-șef: **Aurel HÂRJOGHE**

Consilier: **Traian POPA**

Secretariat: **Rodica GORGOVAN**

Redactori: **Ghinea MITREA**

Vergil MATEI

Culegere texte și foto: **Florin Laurențiu BOȘNEAGU**

Tehnoredactare, design: **Ionel Gabriel MITREA**

ADRESA:

Brăila, strada Nicolae Bălcescu nr.10

CONTACT:

<https://www.facebook.com/carpbraila>

site: <https://carpbraila.ro/wp/>

e-mail: carpbraila@yahoo.com

Telefon/fax: 0239-614878

Rezultate financiare notabile în beneficiul membrilor noștri asociați

Prezentarea tabelară a indicatorilor financiar-contabili de bază la 30.11.2023 prefigurează rezultatele exercițiului financiar care stă să se sfârșească. Evidențiem de la bun început că incluziunea financiară rămâne scopul principal al activității asociației, coordonată esențială cu caracter de permanență a acesteia în condițiile în care, la sfârșitul perioadei analizate, 12.777 dintre membri au pensii la nivelul venitului de subzistență de 1.125 lei, 1.078 au zero venituri, alte mii și mii de membri fiind excluși de pe piața bancară ca urmare a vârstei prea înaintate pentru astfel de entități, care, urmărind profitul, își limitează la maxim riscurile unor credite neperformante.

Analizând comparativ indicatorii ultimelor exerciții financiare, înregistrați la sfârșitul lui noiembrie a fiecăruia, constatăm un fapt pozitiv. Astfel, după o scădere, sub nivelul ultimilor 10 ani în 2020, anul pandemiei, a valorii împrumuturilor acordate, s-a înregistrat o revenire constantă care, deși nespectaculoasă (Notă: de la 43.275.950 lei în 2020 la 46.320.500 lei în 2021 și 48.346.880 lei în 2022, în acest exercițiu urcând la 49.421.710 lei), ne permite anticiparea înregistrării la încheierea anului a indicatorilor previzionați și chiar depășirea unora care semnifică o activitate eficientă, rezultat al eforturilor întregului personal. Îmbunătățirea condițiilor de acordare a împrumuturilor și armonizarea lor individuală în unele cazuri speciale de către conducerea asociației, raportat la situațiile deosebite apărute în viața unor membri, nevoiți să apeleze la solicitarea de împrumuturi ori refinanțarea celor în derulare, de cele mai multe ori motivațiile fiind de natură medicală, a contribuit substanțial la obținerea rezultatelor înregistrate. Dintre măsurile luate în cursul perioadei analizate, un impact deosebit l-a avut cele consemnate în Decizia nr. 8/12.06.2023 a Consiliului director, după cum urmează:

- Creșterea plafonului maxim al împrumuturilor ce se acordă cu 1-3 giranți și pentru cei mai săraci membri ai asociației, cei care nu obțin/nu mai obțin venituri sau acestea nu depășesc 950 lei,

inclusiv pentru membri din aceste categorii reprezentați de tutore sau curator și pensionarii de invaliditate revizuibili, începând cu 15.06.2023, acesta crescând de la 7.600 lei la suma de 9.500 lei.

- Extinderea incluziunii financiare, devenind o realitate și pentru membrii asociați cu venituri ce depășesc 2.500 lei. Începând cu data de 15.06.2023, în baza art. 19 lit. g) din Statutul asociației, Consiliul director a decis creșterea plafonului maxim al împrumuturilor de la 25.000 lei la 30.000 lei, în raport de nivelul veniturilor solicitantului, corelate cu cele ale giranților, numărul acestora din urmă rămânând neschimbat, ca de altfel și dobânda aplicabilă și totodată creșterea în cazul a cestora a numărului de rate de la 36 la 40 rate lunare, opțiunea aparținând solicitantului și fără modificarea comisionului de analiză dosar în sumă de 30 lei.

- Facilitățile suplimentare privesc și acordarea de împrumuturi fără dobândă, în considerarea valorii reduse a acestora, precum și a lipsei ori a nivelului mic al veniturilor individuale ale solicitanților, în cursul perioadei analizate acordându-se un număr de 111 de astfel de împrumuturi, o dublare a acestuia față de 54 de împrumuturi fără dobândă acordate în întreg anul 2022.

- S-au menținut prevederile din deciziile anterioare privind condițiile de acordare a împrumuturilor; decizii abrogate pe parcurs ca urmare a modificării și completării lor în conformitate cu modificările legislative și necesitatea soluționării unor situații de fapt speciale cu care ne-am confruntat, respectiv prevederile în care dacă acordarea de împrumuturi se face prin reprezentanți ai celor a căror bunuri/venituri sunt administrate de un tutore sau curator numit de instanța de tutelă, unul dintre giranți va fi în mod obligatoriu tutorele sau curatorul, care va gira cu veniturile sale.

Un alt reper semnificativ, așa cum rezultă din tabelul alăturat, îl reprezintă acordarea ajutoarelor nerambursabile, cum sunt cele pentru deces (1.369.910 lei pentru 1.371 de beneficiari), precum și ajutoarele bănești sociale (68.950 lei pentru 606 beneficiari), în ambele cazuri mărindu-se aria lor de acordare. Astfel, prin decizia Consiliului director, pentru acordarea ajutoarelor bănești nerambursabile, potrivit art. 32 și art. 33 din Statutul asociației, începând cu data de 20.02.2023 s-au modificat criteriile de bază avute în vedere pentru departajare, respectiv nivelul mediu pe membru de familie al veniturilor din pensie, salariu și orice alte indemnizații primite, acesta crescând de 1.000 lei la 1.250 lei. Aparent modest, acest ajutor depășește nivelul contribuțiilor pe care un membru al asociației are obligația să le achite la nivelul întregului an.

Limităm prezentarea întrucât alte aspecte din activitatea asociației rezultă cu prisosință și din alte articole cuprinse în revistă, evidențiind totuși măsurile aprobate de Adunarea generală în plan organizatoric prin modificările și completările aduse Statutului asociației, înregistrate ca atare în Registrul asociațiilor și fundațiilor, necesitatea acestora privind în special modificările legislative și interpretarea unitară a unor reglementări cu ocazia aplicării lor.

De Ziua Internațională a Seniorilor

Ec Ilie DUDULEA,
Președinte al Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila

Ca în fiecare an, la 1 Octombrie am sărbătorit Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice, sărbătoare instituită la 14 decembrie 1990 de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în scopul promovării drepturilor acestora și a unei imagini pozitive a îmbătrânirii, omagiind generațiile ajunse la vârsta senectuții pentru contribuția lor la reconstrucția și dezvoltarea societății, la crearea bunurilor materiale și spirituale, la progresul omenirii.

Folosind prilejul editării la acest sfârșit de an a revistei Casa Speranței, doresc ca pe această cale, în numele Consiliului director și în contextul acestei zile, să urez din suflet tuturor seniorilor din România, tuturor românilor sănătate, fericire, viață lungă și liniștită alături de cei dragi, de copii și nepoții, spre binele cărora se îndreaptă întotdeauna gândurile lor, cărora ei le transmit respectul față de familie, de profesie, față de muncă, față de semenii, față de viață în general.

RECOMPENSE PENTRU MEMBRII ASOCIAȚII

Speranța și Încrederea sunt darurile pe care ne-am străduit să le oferim zi de zi tuturor vârstnicilor cu care, în cadrul asociației, intrăm în contact în fiecare zi de lucru sau în împrejurări diverse, ascultându-le păsurile, suferințele, neajunsurile de tot felul, și cu atât mai mult cu ocazia sărbătoririi la 1 Octombrie a Zilei Internaționale a Persoanelor Vârstnice, întâmpinată de conducerea asociației cu o manifestare de respect și de prețuire aparte pentru seniorii săi.

Prin raportare la semnificația acestei sărbători internaționale, Consiliul director a decis ca în cadrul unor acțiuni dedicate momentului să aducă o bucurie unora dintre ei prin recompensare bănească, apelând la unele criterii în raport de posibilitățile financiare ale asociației, potrivit prevederilor statutare. Mai precis, 83 de membri, în considerarea vârstei minime de 95 de ani și a veniturilor lunare de până la 1.125 lei, iar alți 14 membri remarcați pentru fidelitatea ca membri ai asociației împlinind sau depășind 50 de ani de vechime în această calitate, au fost selectați pentru o recompensare materială de 200 lei pentru fiecare dintre ei. Suma s-a ridicat la 300 lei pentru membrii asociației care au împlinit sau depășit vârsta de 100 de ani.

O floare și o recompensă acordată doamnei **Alexandrina Ion**, înconjurată fiind de membrii Consiliului director, pentru cei 50 de ani de când tot trece pragul „Casei Speranței” în calitate de membră a acestei asociații, însoțită fiind la mica ceremonie de soțul său, domnul Manea Ion, membru și totodată salariat al asociației.

Starea de spirit generată de acest gen de atenție este pe deplin ilustrată de mesajul transmis de doamna **Alexandrina-Elena Enache**, decan de vârstă a membrilor asociației, cu cei 101 ani împliniți, pe care îl redăm în facsimilul de mai jos:

*Către
Consiliul director al AS. CARP „Ana Aslan”
Brăila*

*Felicitări deosebite pentru deosebitele
alte instituții nu a uitat de vârstnicii
cărora li se datorează, fără număr,
frumusețe și bogată pe care o conduc
la zile noastre.*

*Cu multă simțire pentru dăruirea
doamnei sănătate, bucurii și realizări
de fel de impresionantă și în viitor!*

El Enache

Doamna **Lenuța Constantinescu**, care a ajuns la respectabila vârstă de 90 de ani, 51 dintre ei petrecuți ca membră a asociației și pe care în urmă cu un an am numit-o în paginile revistei „O doamnă demnă de poveste”, își continuă activitatea ca președintă a Asociației Teritoriale Pentru Demnitatea Persoanelor Vârstnice și a Pensionarilor din Județul Brăila, recompensa fiindu-i înmănată la sediul acestei organizații împreună cu recunoștința noastră pentru fidelitatea deosebită și felicitările inepuizabila energie pe care o transmite.

O altă vizită la domiciliu în scopul înmănării recompensei ne-a prilejuit un alt moment special, cunoscând-o pe doamna **Tudora Dragu**, care, întâmpinându-ne cu prăjiturile în pragul casei, s-a dovedit nu numai ageră în cuget și în suflet, dar și cu simțul umorului etalat ca replică la aprecierile noastre pentru sprinteneala dovedită la cei peste 99 de ani: „Dragii mei, fosta-i lele cât ai fost, dar acum e lucru prost”, replică de care am făcut împreună mult haz.

Gânduri despre VÂRSTNICI

Culese de profesorul
Ioan MUNTEANU

Date antice

Filosoful Teofrast, la vârsta de 99 ani, a scris celebrele „Caractere”.

Sofocle a trăit 90 de ani. La 75 de ani, a scris tragedia „Oedip rege” iar la 89 a terminat „Oedip la Colona”.

Epicur a trăit 71 de ani, Xenofon - 73, Plutarh - 74, Platon - 80, Pitagora - 80.

Celebrul filosof și matematician Thales din Milet a murit în anul 548 la vârsta de 90 de ani. A sfârșit doborât de insolație, în timp ce se afla ca spectator la cea de a 58-a Olimpiadă.

Cato cel Bătrân declara: „Am 84 de ani, însă viața nu m-a obosit și bătrânețea nu m-a slăbit. Îmi folosesc cu socoteală forțele și nu mă gândesc să le epuizez. Într-un cuvânt, folosesc ce am și cât am iar când se vor termina, n-o să mă plâng...”

Constatări medicale

New England Journal of Medicine:

- Cea mai productivă vârstă a vieții umane este cuprinsă între 60 și 70 de ani.
- A doua etapă cea mai productivă a ființei umane are vârsta cuprinsă între 70 și 80 de ani.
- A treia etapă cea mai productivă are vârsta cuprinsă între 50 și 60 de ani.
- Înainte de aceasta, ființa umană nu a atins încă apogeul.
- Vârsta medie a câștigătorilor Premiului Nobel este de 62 de ani.
- Vârsta medie a președinților celor mai mari 100 de companii din lume este de 63 de ani.
- Vârsta medie a papilor este de 76 de ani.

Panseuri umoristice

- Doctorul mi-a dat șase luni de trăit, dar, când a văzut că nu pot să plătesc onorariul, mi-a mai dat șase. (Walter Matthau)

- Mă duc la Boston să-mi văd doctorul. E grav bolnav. (Fred Allen)

- După o anumită vârstă, dacă nu te dor toate alea când te trezești, înseamnă c-ai murit. (Mark Twain)

- Singura diferență dintre medici și avocați este că avocații doar te jefuiesc, pe când medicii te jefuiesc și te mai și omoară. (A. P. Cehov)

- Când medicii din Los Angeles au intrat în grevă în 1976, rata mortalității din oraș a scăzut cu 18%. (Ross Bergman)

- Operația a fost un succes deplin, dar pacientul a murit din altă cauză. (John Chiene)

O șansă pentru menținerea sănătății

Clinica de recuperare medicală „Ana Aslan”

Servicii medicale de calitate pentru membrii asociați ai C.A.R.P. „Ana Aslan”

În Raportul Consiliului director, prezentat Adunării generale la ședința anuală din 19 aprilie 2023, un capitol special a fost rezervat înființării Clinicii de Recuperare Medicală, rod al unui Acord de parteneriat încheiat cu Asociația „Respectabilii”, apreciindu-se că este în fapt împlinirea unui deziderat aflat permanent în ultimul deceniu în atenția Consiliului director, desigur cu eforturi financiare pe măsură, inclusiv în exercițiul financiar analizat. Sunt menționate multitudinea serviciilor oferite membrilor asociației, în cadrul unui program prestabilit, de la inaugurarea la 14.05.2022 a clinicii și până la 31.12.2022 (1.315 consultații gratuite, contravaloarea de care au beneficiat membrii fiind de 104.050 lei, 548 executând și proceduri de recuperare beneficiind de 25% reducere din prețul mediu încasat, acoperindu-se în beneficiul membrilor asociați suma de 86.381 lei). O mențiune specială a fost cea cu privire la dezvoltarea în premieră la Brăila în cadrul acestei clinici a unui program geriatric – terapia cu gerovital H3, dedicat patroanei spirituale a C.A.R.P. – Ana Aslan.

Dintr-o succintă analiză a rezultatelor palpabile ale acordului încheiat cu Asociația „Respectabilii”, înregistrate la 30.11.2023, rezultă că din cele 2.519 consultații acordate, cca. 85%, respectiv 2.140 au fost gratuite, de ele beneficiind membri ai asociației noastre, numărul celor care au solicitat în continuare proceduri de recuperare specifice fiind însă mult mai redus, membrii C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila din cei 410 pacienți înregistrați beneficiind de reduceri cu 25% a tarifelor practicate.

Personal medical de specialitate

Garanția calității actului medical este supervizată de la bun început, pacienții trecând prin filtrul autorizat al unor specialiști recunoscuți pentru profesionalismul lor, beneficiind astfel de **serviciile medicului în specialitatea recuperare medicină fizică și balneologie Monica BEJAN** – examinare pacienți cu afecțiuni ortopedice, reumatologice, neurologice care se adresează clinicii (având și documentația medicală a afecțiunilor și a bolilor asociate în vederea efectuării tratamentelor recuperatorii), **serviciile medicului primar ortopedie-traumatologie Rodica ȘTEFANACHE** (foto sus) – consultații afecțiuni cronice ortopedice și

sechele post-traumatice în vederea efectuării unor controale periodice pentru care se administrează tratamentele actualizate ale afecțiunilor de bază și recomandarea unor tratamente recuperatorii prin medicii specialitate și clinicii, **serviciile medicului rezident geriatrie Constantin MUȘAT** – în specialitatea geriatrie, patologia vizând vârstnicul care prezintă multiple afecțiuni cardio-respiratorii, cerebrale, hepatorenale, locomotorii, neurologice în baza cărora se recomandă controale recente de la medicii de specialitate, investigații paraclinice (analizele de sânge, radiologie și imagistică) în baza cărora se recomandă tratamentul corespunzător.

Ce beneficii aduce masajul terapeutic? Ne dezvăluie asistenta BFT **Roxana SAMOIL** (foto), care prin manevrarea unui aparat de ultimă generație destinat acestei proceduri medicale nedureroase – **TECAR** – contribuie la ameliorarea afecțiunilor coloanei vertebrale, a coxartrozei, entorselor, întinderilor musculare, luxațiilor.

Sărbătoare de suflet la 1 Decembrie Ziua Națională a României

*La mulți ani, România,
la mulți ani, români!*

Neuitatul an 1918

1 Decembrie este ziua în care ne cinstim trecutul și valorile, ne însuflețim speranțele către un viitor mai sigur și mai bun.

Cu inimile pline de recunoștință, apreciem sacrificiile și curajul înaintașilor noștri care au luptat pentru înfăptuirea unui ideal comun.

România, cu tradițiile sale bogate, cu oamenii săi minunați este o sursă de inspirație pentru fiecare dintre noi.

Să ne iubim țara în fiecare zi și să ne mândrim că suntem români.

RECUNOȘTINȚĂ ÎNAINȚAȘILOR

Ziua Națională, 1 Decembrie, este o zi de sărbătoare pentru tot neamul românesc. O zi specială, care ne amintește că, începând cu primii ani ai secolului XX, provinciile istorice românești au devenit istorie, iar România, un stat unitar și indivizibil, a apărut pe harta

lumii. Ziua Națională a României reprezintă totodată pentru întreaga suflare românească un prilej de cinstire a memoriei celor care au reușit să ducă la îndeplinire idealul de unire al locuitorilor tuturor provinciilor românești.

În urmă cu 105 ani, la 1918, la Alba Iulia a avut loc Marea Adunare ce a votat Unirea Transilvaniei cu România, consfințind astfel ceea ce acum numim România Mare.

Acest act a avut loc după ce la 27 martie 1918 s-a decis Unirea Basarabiei, iar pe 28 noiembrie, organul reprezentativ al Bucovinei a votat și el pentru unirea cu țara.

2023 - Manifestările de la Brăila

Și în acest an, la Brăila, 1 Decembrie - Ziua Națională a României - a debutat prin prezentarea onorului de către militarii aliniați pe platoul din fața clădirii Consiliului Județean Brăila, cu salutul Drapelului de Luptă și trecerea în revistă a Gărzii de Onoare. Cel mai important moment a fost parada militară - urmată de de ceremonia de depunere de coroane și jerbe de flori la monumentul sublocotenentului erou Ecaterina Teodoroiu de către reprezentanții oficialităților și ale partidelor politice din Brăila. În bisericile orașului a fost oficializată slujba specială Te Deum prin care au fost pomeniți eroii neamului românesc care au luptat pentru Marea Unire de la 1918.

Copiii minunați de la Grupul de copii NINO-NINO au cinstit Ziua României la monumentul „Vouă eroilor!” ridicat de Nedelcu P. Chercea în memoria soldaților căzuți în Primul Război Mondial și pe care brăilenii l-au uitat. Ei sărbătoresc Ziua Națională a României de trei ani consecutiv la acest monument dorind să transmită același mesaj de fiecare dată: „De ce uitați de istoria Brăilei, stimați edili ai acestei urbe încărcată de istorie?”

Mulțumim copiilor, **Maria Alexandra Andrei, Maria Andreea Dan, Alma Guedenon, Nira Guedenon și Marina Karina Christine Zaharia** și nu în ultimul rând, doamnei bibliotecar, Mihaela Stanciu care a făcut ca acest eveniment să fie o realizare frumoasă. (V. MATEI)

EMINESCU

În fiecare an, pe data de 15 ianuarie, Mihai Eminescu, Luceafărul poeziei românești ajunge la inimile celor care îl omagiază. În anul 2024 se împlinesc 174 de ani de la nașterea celui mai mare poet român, și tot pe 15 ianuarie sărbătorim Ziua Culturii Naționale.

A scris cel mai lung poem de dragoste, Luceafărul. Nu este român care la școală să nu fi învățat măcar o poezie de Eminescu sau vreun îndrăgostit care nu a putut alege vreun poem al poetului, pe care să-l recite iubitei.

Iată ce scria **Alexandru G. Djuvara**, un fost politician și ministru de externe român, despre publicarea pentru prima dată în țară a celebrului poem într-o revistă brăileană.

Cândva, la Brăila

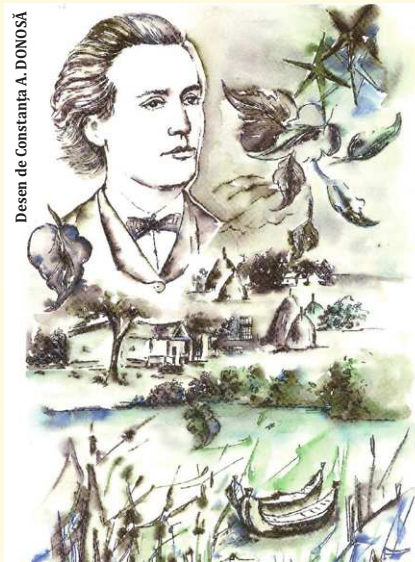
În mijlocul zvârcolirilor, căldurilor, suvoaielor de tot felul, unele mai limpezi, altele mai tulburi, nu veți simți oare, dragi cititori, un farmec, ca suindu-vă cu noi în carul argintiu al poetului, să plutim un minut prin văzduhul limpede prin care muza i se rotește?

Luceafărul este un țel la care obștea privind simte ochii obosiți și rămâne orbită de atâta lumină. Poetul însă, cu privirea-i străvăzătoare, ațintind ochii spre dânsul, fură o rază din nepipăita lumină, și încheagă pe fruntea lui o nepieritoare aureolă.

Să sfârșim însă, căci fiecare rând este un minut furat poetului. Să tăcem și să lăsăm glasul-i limpede să vă șoptească în strofe de aur povestea luată de pe plaiul nemuririi.

Alexandru DJUVARA

(Acele câteva rânduri au prefăcut textul Luceafărului publicat la Brăila, în numărul 12, din 25 iulie 1883, al revistei Dunărea)

Primul film dedicat marelui poet

Octav Minar, pseudonimul literar a lui Octav Popovici (8 noiembrie 1886-1967), doctor în litere și filozofie, a fost prozator, traducător și istoric literar, cu o bogată activitate literară, în special legată de viața și opera lui Mihai Eminescu. În acest domeniu, ne-au rămas de la Octav Minar o serie de documente, multe din ele originale, chiar unicate, care aduc date noi despre viața și opera lui Mihai Eminescu și Veronica Micle.

De la Octav Minar ne-a rămas primul film dedicat poetului și prietenilor săi, Veronica Micle și Ion Creangă, intitulat, Eminescu-Veronica-Creangă, film realizat în 1915, de către casa franceză „PATHE FRERES PARIS”, în trei exemplare. Din cei 1500 m de peliculă se păstrează 650 m (20 minute), filmările fiind făcute în anul 1914. Se păstrează și afișul acestui film atât de important pentru eminescologi, unde apar locuri legate de viața celor trei prieteni.

Filmul lui Octav Minar – Eminescu – Veronica – Creangă - a avut premiera pe 15 ianuarie 1915, în sala Ateneului Român, în cadrul unei

serate eminesciene, la care au luat parte importante personalități ale culturii românești: Barbu Ștefănescu Delavrancea, George Enescu, Maria Ventura, Victor Eftimiu și alții. Filmul a rulat pe 14 februarie 1915 la Casa Școalelor și la cinema „Palace” pe 9 noiembrie 1915, fiind consemnat în publicațiile importante ale vremii: Dimineața, Adevărul, Viitorul, Universul, Cronica Moldovei, Rampa.

În film se regăsesc și o serie de fotografii, cu locurile eminesciene de la Ipotești: casa copilăriei lui Eminescu fotografiată din față, casa fotografiată din spate, clopotnița bisericii familiei Eminovici, o imagine a satului Ipotești și fotografia lui Matei și Gh. Eminovici.

Octav Minar, prin numeroasele cărți privind viața și opera lui Mihai Eminescu și ale prietenilor poetului, Veronica Micle, I. L. Caragiale, I. Creangă și prin filmul realizat în anul 1915, și-a adus o contribuție importantă la bibliografia eminesciană, făcând cunoscute iubitorilor lui Mihai Eminescu multe documente inedite și importante.

Cum, Doamne?

Nicolae BĂCANU

Cum, Doamne,
Stăpân al cuvântului
Ai iubit și ai scris
Dureros și curat?
Cum ai sfințit taina
Luceafărului,
Cum ai sărutat
Feciorelnică Luna
Furându-i în șoapte
Cununa?
Cum, Doamne,
Ai respirat sfios
Întru nemărginire
Și unda lacului albastră
A adormit parfumată
În umbra dragostei tale?
Cum oare stăpâne
Al ninselor flori de tei
Ai binecuvântat
Fără de soț plop
Veșnic neliniștiți
De cuvintele tale?
Cum ai putut mângâia
Cu nemărginirea ta
Întinate izvoare
Sufletele noastre
Amăgindu-le în
Codrii cuvântului?
Cum numai tu
Freamăt de codru
Și gând în cuvânt
Legănând
Dintre sute de catarge
Ai ales nețârmurite
Valurile?
Cum oare
Răzvrătit fior,
Cutreieri blând
Pădurile de-argint
Când dulce
Crăiasa-ți aprinde
Ultimul dor?
O, Doamne, cuvânt
În lumină și-n gând,
Când ne chemi
Înserat și sihastru
Botează-ne
Doamne-n Cuvânt
În lacul albastru.

Valeriu Avramescu

Valeriu Avramescu s-a născut la 15 octombrie 1935 la Brăila. Comandor, inventator, proprietarul celei mai valoroase colecții de cărți poștale ilustrate cu Brăila. Peste 550 de cărți poștale din colecția sa au fost publicate la Editura „Istros” a Muzeului Brăilei „Carol I”, în albumul „Brăila Modernă”, iar alte piese au făcut subiectul volumului „Amintiri din cel mai frumos port de la Dunăre”, apărut la aceeași editură.

Acasă, la Brăila

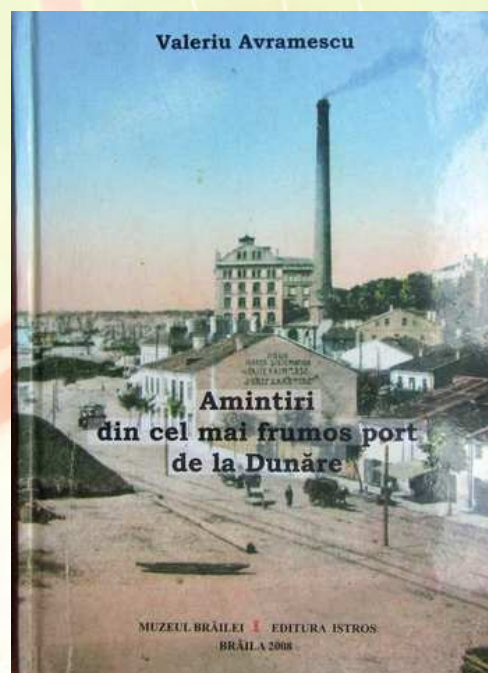
M-am născut în cel mai frumos port de la Dunăre, plin de soare și de neprevăzut. Mereu curgătoare apele fluviului aduceau și duceau cu ele alte și alte întâmplări... M-au dus și pe mine, când am crescut, dar nu destul de departe ca să uit firul întoarcerii înapoi. Revin mereu în portul copilăriei și adolescenței mele, Brăila, pentru a căuta urmele vechilor amintiri: pomișorul din poarta casei, care are acum o coroană imensă și este arbore ocrotit, pragul de lemn din curtea copilăriei noastre pe care împreună cu verii mei cântam cu glasuri pițigăiate Juna Rodica voioasă trece, îndrumați cu energie de tata, care visa să ne formeze voci muzicale. Am devenit afoni, cum era, de fapt și dirijorul, respinși cu toții din toate corurile unde eram trimiși să facem parte. Totuși, când ne întâlnim în curtea casei noastre de la Brăila, mai îngânăm cântecul, câteodată așa, ca o amintire dintr-un alt timp. Dar nu mai stăm pe prag, ca atunci: azi genunchii ne ajung pân' la gură...

Cel mai frumos era când coboram Vadul Danubiului, dimineața, plecând cu toții la Dunăre să înotăm spre a ajunge vizavi la plajă și la pescuit. Ne lăsam hainele la nea Vasile (un leu ținutul), luam câțiva pepeni să-i avem mai târziu de mâncare, apoi ne luam la luptă cu Dunărea, bând apă limpede din mijlocul ei (era atât de curată că ne vedeam degetele de la picioare). Seara târziu, când ne întorceam către casă, mamele noastre stăteau pironite în mijlocul drumului, speriate să nu ni se fi întâmplat ceva. Le-a rămas numai umbra acolo... Azi, nu mai sunt.

Patima Dunării era împărțită frățește cu plăcerea plimbărilor prin oraș – o adevărată citadelă balcanică, populată de fel de fel de naționalități. La Armeanu era o băcănie mică, înghesuită, cu o firmă sprijinită de ușă, pe care scria: Zahăr candel, Năhut, Cafea pisată. Adeseori, plasam cu cărbune o sedilă sub litera „s”, declanșând fuga legănată, după noi a băcanului făcând eforturi zadarnice să ne prindă. Ne aducem cu nostalgie aminte de el și de barba lui stufoasă și neagră. Și de

vecinii de peste drum: cofetăria La Stoiciu, de unde cumpăram sarailii și bragă rece, debitul de țigări La Maria Popescu, de unde trebuia să aducem acasă Naționale, Cuvântu' și restu', frizeria La Smil, al cărei maestru nu avea niciodată foarfecii ascuțiți, băgând groaza în scăfârliile noastre, prăvălia de coloniale și delicatese La Grigore Bezanov... Și de câte nu ne mai amintim când ne întoarcem acasă... De librăria La cartea de Aur, unde intram cu sfială, de biblioteca Petre Armencea unde uitam câteodată să ducem cărțile înapoi, de colegii de clasă, de învățătorii și profesorii noștri, de Biloil, Mortu', Cocoșel sau de Clei, fiecare cu hazul și cu porecla lui. Mai erau și serbările de sfârșit de an,

jocurile din Grădina Mare sau din Parcul Monument, plimbările cu părinții la Lacul Sărat și cu vaporul pe Dunăre, la Galați.

Într-un concediu, am adus într-o glastră un brăduț. L-am sădit în fața intrării. Azi, vârful lui depășește cu mult streășina casei și acoperișul. Îi ajustez mereu ramurile, să putem trece nestingheriți. Și pomii copilăriei noastre au crescut. Bucuroși că venim să-i vedem și că i-am lăsat să trăiască, înfloresc primăvară de primăvară, dau toamna roade bogate, de care ne bucurăm. Vara, fac coroană de umbră și roți de răcoare în jurul casei. Stropim iedera și florile cu stropitoarea bunicului. Greblăm cu grebla bunicii. Așezăm masa în curte, cu scaune multe pentru cei care sunt și pentru cei ce-au plecat dintre noi. În parfumul de iasomie, încet-încet, amintirile noastre încep să miroasă a vară și a Dunăre. Abia așteptăm să vină mai repede dimineața, ca să fugim către ea.

(Extras din volumul: Valeriu Avramescu, „Amintiri din cel mai frumos port de la Dunăre”, Editura „Istros” a Muzeului Brăilei)

Brăila, vedere din port

Brăileni care au lăsat amprente puternice în istoria României

În undele Dunării, pe meleagurile mioritice ale României, se conturează orașul Brăila, locul de naștere al unor personalități ilustre care au lăsat amprente puternice în istorie. De la artiști și oameni de știință la maeștri ai culturii și pionieri în diverse domenii, acești fii și fiice ai Brăilei au iluminat calea spre excelență. Ne aventurăm în lumea lor fascinantă, descoperind contribuțiile lor semnificative și urmărind povestea orașului care a dat naștere unor personalități remarcabile.

Mina Minovici – Născut în anul 1858 la Brăila, medic legist și farmacist, cu doctorat la Paris, fondatorul Școlii Românești de medicină judiciară, fondator și director al Institutului Medico-Legal din București (care azi îi poartă numele);

Hariclea Darclèe – Născută în anul 1860 la Brăila (purând numele real de Hariclea Hartulary), solist de operă, cu studii muzicale la Viena, una din celebrele cântărețe dramatice ale timpului, cu concerte pe marile scene lirice ale lumii;

Arthur Verona – Născut în anul 1868 la Brăila, pictor original, cu studii la Munchen și Paris, membru în Comisia Monumentelor Istorice din București, fondator al Societății Tinerimea Artistică, participant la numeroase Saloane naționale și internaționale de pictură;

Gheorghe Munteanu-Murgoci – Născut în anul 1872 la Brăila, geolog, mineralog, pedolog, cu specializare la Viena și doctorat la Munchen, membru fondator al Asociației Internaționale pentru Știința Solului și al Institutului de Studii Est-Europene;

Constantin Sandu Aldea – Născut în anul 1874 la Brăila, inginer agronom, scriitor și profesor universitar, cu studii doctorale de specialitate la Paris și Berlin, fondatorul științei ameliorării plantelor de cultură din România. Ca scriitor, s-a remarcat prin nuvele și romane de orientare semănătoristă;

Ion Teodorescu Sion – Născut în anul 1882 la Brăila, pictor, una din curiozitățile pasionante ale artei noastre (Nicolae Tonitza), cu studii superioare la Academia de Arte Frumoase din Paris, călătorii de studii în toată lumea, membru al Comitetului de constituire a Societății Artiștilor Plastici, cu expoziții internaționale distinse cu premii prestigioase;

Maria Filotti – Născută în anul 1883 la Brăila, actriță, absolventă a Conservatorului de Muzică și Artă Dramatică din București (profesori: Aristizza Romanescu și Constantin Nottara), cu studii de teatru la Paris, membră, ca reprezentantă a României, în Comitetul Internațional al Societății Internaționale de Teatru, deținătoare a numeroase titluri și ordine;

Panait Istrati – Născut în anul 1884 la Brăila, prozator de excepție, unul din acei

artiști care aparțin omenirii întregi (Henri Barbusse), călător prin lume în căutare de sine (1912-1930), prieten cu prozatorul francez Romain Rolland, care i-a prefăcut călduros prima carte – „Chira Chiralina”, cu zeci de scrieri bilingve (în română și franceză). În cinstea lui, în Franța s-a înființat Asociația Les Amis de Panait Istrati;

George Niculescu Basu – Născut în anul 1888 la Brăila, artist liric de renume mondial, cu studii de specialitate în Italia, susținător a zeci de concerte pe marile scene lirice ale lumii, angajat al Operei Române din București, unde cunoaște gloria;

Perpessicius – Născut în anul 1891 la Brăila (purând numele real de Dumitru Panaitescu), critic, istoric literar și poet, autor al unor monumentale opere de exegeză, întemeietor al Muzeului Literaturii Române în 1958, inițiator al revistei literare *Manuscriptum*, lansate în 1970;

Petre Andrei – Născut în anul 1891 la Brăila, sociolog și filosof, cu studii doctorale la Leipzig și Berlin, întemeietor al învățământului sociologic din România;

Ana Aslan – Născută în anul 1897 la Brăila, farmacolog, endocrinolog, gerontolog de renume mondial, membru al Comitetului Executiv al Asociației Internaționale de Gerontologie, cu peste 300 de lucrări în domeniu, inclusă în toate marile enciclopedii ale lumii, deținătoare a numeroase premii și decorații naționale și internaționale;

Vasile Bancilă – Născut în anul 1897 la Brăila, filosof, eseist, publicist, cu zeci de articole și studii, importante contribuții în toate domeniile filosofiei: metafizică, logică, estetică, filosofia culturii și religiei;

Nae Ionescu – Născut în anul 1890 la Brăila, filosof și logician de prestigiu, *un Socrate al României* (George Călinescu), doctor în filosofie al Universității din Munchen;

Printre fiii și fiicele de renume ale Brăilei mai amintim: sculptorul de renume internațional **Nicăpetre** (cu numele real Petre Bălănică), stabilit în Canada, regizoarea de teatru **Cătălina Buzoianu**, deținătoare a numeroase premii naționale și internaționale, scriitorul **Fănuș Neagu**, recunoscut pentru marca inconfundabilă a stilului său poetic, solistul de operă și operetă **Ionel Voineag**, cu un timbru cald și vibrant, compozitorul și solistul **Nicu Alifantis**, a cărui muzică este apreciată de mulți, actrițele **Catrinel Dumitrescu** și **Mărioara Sterian**, pe care iubitorii filmului și ai teatrului le urmăresc cu încântare, **Johnny Răducanu**, contrabasist, pianist, compozitor, aranjor și conducător de formație, român de etnie romă. Și, desigur, mai sunt încă alții care n-au fost menționați, unii chiar contemporani cu noi.

Octav Doicescu – Născut în anul 1902 la Brăila, personalitate de frunte a arhitecturii moderne românești, profesor de elită la Institutul de Arhitectură Ion Mincu din București, cu o serie de expoziții apreciate peste hotare;

Petre Ștefănescu-Goangă – Născut în anul 1902 la Brăila, artist liric de notorietate mondială, cu studii de canto la Paris. A susținut concerte excepționale în Franța, Belgia, Italia, Olanda, Spania, Ungaria, Bulgaria, Rusia, profesor emerit la Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din București;

Ilarie Voronca – Născut în 1903 la Brăila, poet, *miliardarul de imagini* (Eugen Lovinescu), cu studii universitare la Paris, unde s-a stabilit în 1925. A fost redactor la Radiodifuziunea Franceză, a scris numeroase volume de versuri în română și franceză. Anual, în Franța se acordă Premiul Ilarie Voronca unui manuscris de poezie inedită;

Anton Dumitriu – Născut în anul 1905 la Brăila, logician, filosof, eseist, publicist, doctor în filosofie, membru al unor importante instituții științifice și în consilii de conducere ale unor reviste de specialitate din străinătate;

Mihail Sebastian – Născut în anul 1907 la Brăila, romancier, eseist, cronicar dramatic și literar, critic de artă, *foarte înrudit spiritual cu Mircea Eliade* (George Călinescu). Scribe zeci de eseuri, cronici teatrale, recenzii literare, colaborează la numeroase publicații. Cel mai cunoscut roman al său este *Orașul cu salcâmi*, iar printre piesele sale cele mai jucate se numără *Jocul de-a vacanța*, *Steaua fără nume*, *Ultima oră*;

Yannis Xenakis – Născut în anul 1922 la Brăila, compozitor original, matematician, arhitect, cu studii de specialitate la Paris, membru al Academiei Franceze. În 1992 a revenit în țară, susținând un recital de muzică la Teatrul „Maria Filotti” și fiind proclamat membru de onoare al Comunității Elene din Brăila. Este creatorul mondial al muzicii așa-zis *matematice*, care utilizează materiale electro-acustice și instrumente tradiționale, pe baza unor calcule ale probabilităților;

Nino-Nino, la taifas cu seniorii brăileni

Prichindeii din grupul **Nino-Nino**, copii pe care-i coordonez, unele dintre activitățile lor petrecându-se la generosul sediu al C.A.R.P. Ana Aslan Brăila, unde și eu sunt membru fondator al Cenaclului Literar-Artistic *Casa Speranței*, au fost în vizită la Căminul pentru Persoane Vârstnice *Lacu Sărat* din Stațiunea balneară Lacu Sărat, comuna Chiscani, județul Brăila, vizită planificată încă de la începutul anului 2023, când micii reporteri ai ediției de știri *Nino Nino și Brăila* și-au propus să abordeze anumite teme pentru edițiile viitoare.

De ce au avut aceste intenții? Pentru că la sfârșitul anului 2022, grupului de copii *Nino-Nino* i s-a oferit **Diploma de Excelență a Comunității Brăilene** pentru activitatea din anul 2022, dar și pentru că **au obținut Premiul I la Concursul Național „Vreau să devin reporter” I, ediția a III-a**, ceea ce i-a îndemnat să obțină din nou aceste merite.

Copiii au înțeles că pentru a urca pe podiumul premianților este necesară multă muncă, o mai intensă implicare și mai multe reportaje inedite cu orașul lor. În acest sens au realizat multe ediții de știri și iată-i din nou, cu un reportaj la beneficiarii Căminului pentru Persoane Vârstnice *Lacu Sărat*.

După înțelegerea cu administrația căminului privind data și ora întâlnirii, mi-am luat frumușel copiii de mâini, îmbrăcați ca de sărbătoare și am poposit la *taifas* cu seniorii care ne așteptau cuminiți pe scaune, ca la școală, să-i primească pe *nepoțelii* de la *Nino Nino*, într-o atmosferă de caldă primire.

După ce i-am prezentat pe copiii din grup, **Alma Guedenon, Nira Guedenon, Iulia Cojocar, Marina Karina Christine Zaharia, Alexandru Borbely și Bogdan Borbely**, cărora le mulțumim pentru

participare și implicare, i-a invitat pe micii reporteri să le pună întrebări seniorilor, întrebări specifice situației din cămin, întrebări despre sănătate, despre nepoțelii lor, despre copilăria lor, despre viață în general.

Emoție, iubire, prietenie, povețe, credință, zâmbete, ingredientele care au însoțit această întâlnire ne arată că nu există conflict între generații. Poate doar niște păreri și lecții de viață pe care generația tânără de astăzi ar fi bine să le însușească, așa cum, de mii de ani, omenii vârstnici au transmis ștafa binelui și a păcii omenirii următoarelor generații spre progres și civilizație.

După discuția cu seniorii, grupul *Nino-Nino* a susținut un mic spectacol. Copiii au cântat și au dansat, iar publicul prezent a ținut ritmul aplaudând. Seniorii chiar au și dansat după melodii interpretate de copii. Nicio urmă de bătrânețe.

După ce Alma... Vrăbiuța a încheiat spectacolul cu finalul specific spunând silabisit: *Sfârșit!*, copiii din grup **au oferit seniorilor revista *Casa Speranței*, publicație trimestrială editată de Casa de Ajutor Reciproc Ana Aslan Brăila care este dăruită gratuit brăilenilor.**

Veselia, dragostea pentru copii, dorul de viață și căldura prieteniei au însoțit inimile seniorilor prezenți într-o atmosferă de iubire pentru copii și de aduceri aminte.

Cu promisiunea că vom reveni în vizită la acest cămin pentru a afla mai multe povești adevărate din viața seniorilor și multe alte motive pentru noi vizite, copiii au mulțumit gazdelor pentru primirea minunată și pentru delicioasele dulciuri pe care le-au primit. **Bravo, Nino-Nino!**

A consemnat, Lică BARBU

Copiii, o rază de soare pentru VÂRSTNICII aflați la căminul din Lacu Sărat

Brăila de altădată

Te salut, oraș datornic!

Lucia PĂTRAȘCU

Te salut, oraș datornic spre urmașii care vin, să aduci din amintire toată viața de venin,

ce ți-au pus-o în istorii nesătui cuceritori, cum s-au folosit de tine, storcându-te de comori

și-au plecat ducându-și raptul pe corăbii călătoare peste dincolo de zare până la marea cea mare.

Și să mai aduci din zestrea centenarelor trecute toate bunele intenții ale rudelor cernute,

ce au poposit pe-aici și-au rămas statornicite să-și adune viață nouă și să-și țeară noi ursite,

înflorind din vânt turbat o poveste de iubire pentru tine, plai cântat și pentru a ta nemurire.

Ce-ai păstrat, să dăruiești celor cu sufletul plin! Te salut, oraș datornic, spre urmașii care vin.

SĂRBĂTORIRE în FAMILIE

Recent, la sediul cald și primitor al As. C.A.R.P. Ana Aslan Brăila, palat al pensionarilor, cum frumos tinde să pătrundă în limbajul cetățenilor din orașul de la Dunăre, în prezența a peste 60 de invitați s-a desfășurat festivitatea ocazionată de lansarea numărului 41 al revistei Casa Speranței și aniversarea a 10 ani de la apariția primului număr al acesteia.

Într-o lume modernă, dominată de on line și inteligență artificială, revista Casa Speranței, membrii Cenaclului Literar-Artistic Casa Speranței, demonstrează fără putință de tăgadă că, iată, mai există oameni care încă mai cred în cultură și arta scrisului, dar mai ales în tipăritură, pentru că această revistă apare constant de 10 ani în condiții grafice de excepție care ar stârni, cu siguranță, invidia marilor reviste literare.

S-a cântat, s-a citit din creațiile membrilor cenaclului, majoritatea membri ai As. C.A.R.P., s-au rememorat amintiri plăcute de la începuturi, s-a socializat frumos.

Festivitatea a debutat, așa cum era firesc, cu intervenția domnului președinte al As. C.A.R.P. Ana Aslan Brăila, economist **Ilie Dudulea**, președintele de onoare al acestei publicații. În cuvântul domniei sale, în numele Consiliului director a adus, la acest moment aniversar, mulțumiri colectivului redacțional, tipografilor, colaboratorilor, tuturor celor care și-au înscris semnăturile în paginile revistei mult-așteptate și apreciate de membrii asociației, și nu numai.

Revista, cu rol inițial preponderent informativ, se adresa nevoilor membrilor asociației, se tipărea la începuturi doar în 12 pagini, în format magazin, ajungând ca astăzi să cuprindă 32 de pagini, urmare a înființării în 2016 a Cenaclului Literar-Artistic Casa Speranței, ai cărui membri, poeți, scriitori, artiști plastici, reputați oameni de litere și cultură din Brăila au contribuit și contribuie în continuare la creșterea nivelului calitativ al revistei, la diversificarea subiectelor abordate, crescând astfel interesul cititorilor pentru revistă, numărul aniversar având chiar 52 de pagini.

Domnul președinte a urât din suflet colectivului de redacție multă putere de muncă pe viitor și surse de inspirație temeinice celor care, prin taina condeiului, aduc culoare și plus-valoare acestei reviste cunoscută acum nu numai în interiorul țării ci aproape pe toate meridianele lumii: Italia, Franța, America de Nord, Spania, Noua Zeelandă, Japonia, Țările de Jos, Serbia, Brazilia, Republica Moldova, Ucraina. Ba chiar și în Congo, ne asigura scriitorul Mihai Vintilă.

În intervențiile sale, vicepreședintele **Hârjoghe Aurel** a subliniat rolul practic decisiv în apariția cenaclului a regretatului dramaturg Ion Bălan, fost membru al asociației, care a dinamizat grupul de tineri scriitori ce polariza în sfera preocupărilor sale, alăturându-se unor consacrați în plan literar prezenți în paginile revistei „Casa Speranței” încă de la apariția primelor numere, înființată fiind aceasta în septembrie 2013 prin Decizia Consiliului director al Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila, în considerarea prevederilor art. 8 lit. a) din Legea nr. 540/2002 privind casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, care prevede că

acestea, pe lângă celelalte activități și servicii „pot organiza activități culturale și de agrement”, având un corespondent în art. 3 alin. (2) lit. a) din Statutul asociației.

Astfel, la 18 mai 2016, în prezența participanților la întâlnirea convocată de Comitetul de inițiativă, înființat prin Decizia nr. 12/23.03.2016, al aceluiași consiliu director, coordonat de cel care a inspirat fondarea mișcării, amintit anterior, s-a dat citire de către scriitorul Aurel Furtună „Actului constitutiv de înființare a Cenaclului Casa Speranței”, semnat de **Ion Bălan** ca președinte, precum și de către ceilalți membri fondatori, în ordinea consemnată pe document, de către cel care i-a dat citire, **Vergil Matei, Vasile Mandric, Ionel Negruț, Virgil Andronescu, Mihai Vintilă, Alexandru Costin Tudor, Petru Stroe, Nicolae Matei, Ghinea Mitrea, Stela Șerbu Răducan, Tudorița Tarniță, Ionel Ivan, Angela Burtea, Alexandru Ene, Iulian Gheorghe și Asociația C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila prin membrii Consiliului director.**

În cadrul manifestării dedicate aniversării au luat cuvântul, mai apoi, reputați oameni de cultură ai Brăilei – profesori universitari, artiști plastici, cu toții membri ai As. C.A.R.P. Ana Aslan - care au reliefat faptul că revista Casa Speranței, prin întreg colectivul redacțional sprijinit de către Consiliul director a reușit să se impună ca una dintre cele mai dinamice, mai deplin prezente și mai autentice publicații din arealul cultural local și chiar național, urând colectivului redacțional succese în viitor și la cât mai multe numere, la fel de

relevante și interesante.

La ceas aniversar trebuie să evidențiem de la nivelul redacției contribuția însemnată la activitatea specifică cenaclului, dar și a unor acțiuni și inițiative deosebite a celor care pe parcurs s-au alăturat fenomenului, vicepreședintele subliniind în mod elogios prestațiile doamnei **Violeta Craiu**, membră a Uniunii Scriitorilor din România, și desigur a asociației, inițiatore a unor evenimente deosebite, cum au fost participările la târgurile de carte *Gaudeamus* București, sau *Librex* Iași, incluzând lansări de carte ale membrilor cenaclului în programul manifestărilor respective, de către **Lucia Pătrașcu, Valentina Balaban, Ela Mays**, promovarea Antologiei literare, în care se regăsesc 43 de scriitori brăileni, mini-festivalurile „*Dialoguri lirice la Dunăre*”, la care au participat scriitorii din Brăila, Galați, Tecuci, reluat în colaborare în fiecare dintre aceste localități, vizitarea caselor memoriale Panait Cerna și Hortensia Papadat Bengescu, dar mai ales vizita în Ucraina, „*Începutul unei legături strânse dintre cenaclurile noastre, prietenii literare, culturale și frățești*”, așa cum aprecia **Ion Băcu**, președintele Cenaclului „*Ecol Bugeacului*” - Ismail. Pentru cele din urmă, stă mărturie „*Diploma de Excelență*” acordată Revistei Casa Speranței, Brăila, România, în cadrul Festivalului Internațional de Poezie la Ismail – 2021, pentru contribuția importantă la promovarea creațiilor literare ale persoanelor de cultură din comunitățile istorice din sudul Basarabiei, Ucraina, pentru păstrarea și promovarea identității naționale și a valorilor culturale românești”, sub semnătura președintei **Natalia Ursu** a Asociației Centrul de Informare Românesc și a președintelui **Ion Băcu** al cenaclului amintit.

Revista Casa Speranței trăiește o tinerețe continuă încât 10 pare că nu reprezintă azi numărul anilor pe care i-a împlinit, ci această cifră este doar un reper, o bornă în drumul ei, pentru a-și săvârși pe mai departe destinul hărăzit, în literă și spirit, în lumea celor care cuvântă frumosul și adevărul. (**Vergil MATEI**)

Reprezentanți ai C.A.R.P. Rădăuți, în vizită la asociația noastră

**Impresii transmise
redacției noastre
de către profesor
Georgeta Olaru Leonte,
membră a delegației
C.A.R.P. „Speranța” Rădăuți**

Asociația Casei de Ajutor a Pensionarilor „Speranța” Rădăuți este o instituție cu peste 3.600 de membri, al cărei rol este de întraajutorare a membrilor săi, remarcându-se în egală măsură și prin activități menite să asigure o relaționare reușită între aceștia pentru petrecerea timpului liber într-un cadru organizat.

Doamna Ana Marcu, președintă a asociației, a avut inițiativa de a face schimburi de experiență cu alte unități similare din țară, pe teme de dezvoltare organizatorică, administrativă și cultural artistică, amintindu-le pe cele din Văleni de Munte, Târgoviște, Turda, Giurgiu, Bârlad, Arad.

Intenția clară a C.A.R.P. „Speranța” este aceea de a colabora și a împrumuta din experiența asociațiilor similare mai mari, dar și pentru a împărtăși la rândul ei din experiența dobândită, materializată prin succesele activităților fructuoase de la Rădăuți....

Cu ocazia vizitei la Brăila s-au făcut schimburi de opinii referitoare la realizările obținute de cele două instituții, brăilenii primindu-ne într-un sediu foarte elegant, dotat și organizat modern, cu multe spații primitoare, cu destinații diferite, asigurând asistență medicală, acces la baza de tratament din incinta unității, dar mai ales servicii de protecție socială, incluziunea financiară situându-se în prim-plan. Noi, reprezentanții de la Rădăuți, am avut ocazia să împărtășim din realizările noastre: un club funcțional cu program regulat și divers, o bibliotecă și multe activități culturale deosebite, o formație artistică alcătuită din cor, recitatori și soliști, capabili să susțină spectacole de calitate, un „Club al călătorilor” a cărui activitate se concentrează pe turismul cultural și religios, cu itinerare atât naționale dar și în alte țări cum ar fi Israel, Ucraina, Moldova, Malta, Tunisia, Turcia, Italia, Bulgaria, Israel etc.

La sediul CARP din Brăila, formația artistică din Rădăuți (*foto jos*) a susținut un mic program artistic cu specific bucovinean, inducând o atmosferă destinsă, cu multă voie bună. Pentru echilibru, și gazdele au avut un moment muzical foarte sensibil, apreciat de toată lumea.

Domnul președinte Ilie Dudulea și salariați ai asociației din Brăila, au fost gazdele noastre primitoare asigurând rădăuțenilor tot confortul

sejurului. Această excursie la Brăila a însemnat că am putut vizita Casa memorială Panait Istrati, Teatrul „Maria Filotti”, Galeriele de Artă, Casa memorială Perpessicius, Muzeul Brăilei, Biserica Greacă, Muzeul Umorului, Piața Traian cu ceasul devenit simbolul urbei și zona veche a orașului, Piața Independenței, Faleza Dunării, Esplanada Dunării, Centrul Civic cu Fântâna cinetică, Parcul Monument, Grădina Publică, Centrul Cultural Nicăpetre, singura geamie din țară transformată în biserică ortodoxă și, evident, noul pod. Nu am reușit să vedem tot ce ne-am propus, dar am mai lăsat și pentru o dată viitoare!

Întâlnirea de la sediul C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila s-a constituit într-un fructuos schimb de experiență pentru ambele părți, moderat de președintele Ilie Dudulea aflat permanent în colaborare cu Consiliul Director, împărtășindu-ne din experiența fiecărei asociații în parte. Vizitarea sediului CARP Brăila a fost un punct de plecare în colaborare, noi bucovinenii fiind impresionați de frumoasele realizări și succese obținute. Algoritmul serviciilor este impresionant, ținându-se cont de timpul pensionarilor și nevoile lor. Centrul de recuperare, o inițiativă deosebită, a făcut obiectul interesului multora dintre noi, cunoscând succesele pe care medicul Ana Aslan le-a obținut și este de apreciat că tradiția se continuă. Plimbarea pe Dunăre a fost un moment interesant, având oportunitatea să vedem vestigii ale trecutului alături de celor ale prezentului coexistând pe malul vechiului fluviu. Pentru noi, muntenii obcinelor Bucovinei, plimbarea pe apă a fost inedită și plăcută, mai ales că vremea a fost nespuse de prietenoasă.

Vizita la Teatrul Maria Filotti a fost un veritabil act de cultură, plonjând în trecutul cultural al Brăilei din secolul al XIX-lea.

Am plecat cu multe amintiri neperisabile și într-o înflorită caligrafie, aș dori să aduc mulțumiri domnului președinte și consiliului director pentru atenția și ospitalitatea cu care ne-au onorat.

Fastinanta magie a Crăciunului

Drum spre credință

Angela BURTEA

E candela aprinsă, e semn de sărbătoare
Lumina e difuză și-aduce împăcare,
Noi toți pășim cu grijă, sfioși și temători
Să nu distrugem pacea din inimă de flori.

Luptăm cu duritatea, cu tot ce-i bestial,
Sperăm s-avem în suflet un stil cât mai loial.
Când flacăra s-aprinde în trupul amorțit
Avem deja în minte un înger regăsit.

Vezi lumea aplecată spre sfintele icoane,
Cerând milostivire pe căile profane.
Doresc o întâlnire cu Domnu` Dumnezeu,
Sperând să lase-n urmă gândirea de ateu.

Vezi chipuri chinuite de ani și greutate,
Făcându-și câte-o rugă în sfintele c etăți.
Încearcă fiecare să fie cât mai bun,
Să-ndrepte tot păcatul din marele lui drum.

Când lumea se închină și îngenunche-ncet,
Cădelnița răsună în cânt bisericesc.
Aromă de tămâie ajunge în pridvor
Și-alungă duhuri rele și doruri care dor!

Când slujba-i pe sfârșite și toaca tocănește,
E lumea mulțumită și cântă-mpărătește.
Vezi fețe luminate ce-aduc un cald prinos
Smeritului părinte ce-a predicat frumos.

O, ce veste!

Valentina BALABAN

Zborul alb înmărmurit,
Joc de stele din zenit,
Feerie, basm, splendoare
Cerne gerul în fuioare.
Streșini plâng înțurțurate,
Zurgălăi și-un Moș în noapte.

Pe sub cetini, renii zboară,
Daruri duc, Steaua răsare,
Ieslea sacră-i luminată.
Calea magilor se-arată,
Mesia se naște-n Pace,
Primit doar de dobitoace.

Iarnă dragă, de poveste
Sărbătoare... O, ce veste!
Datini, urări, bucurii
pentru suflet de copii

Cândva, în urmă cu aproape 80 de ani

Fostul mare artist emerit Ștefan Mihăilescu Brăila a venit pe lume la 3 februarie 1925, la Brăila, mama lui fiind infirmieră. A urmat cursurile primare și secundare în orașul natal, dedicându-se carierei scenice de timpuriu. Din 1949 până în 1954, Ștefan Mihăilescu Brăila a jucat pe scena Teatrului Maria Filotti. Debutază în cinema în 1957, jucând cu o inegalabilă măiestrie artistică, în cele mai reușite comedii din cinematografia românească. Personajul Bachus din filmul Secretul lui Bachus, realizat în 1983 de regizorul Geo Saizescu, a fost ultimul mare rol al actorului.

Ștefan Mihăilescu Brăila a fost și prezentator a numeroase emisiuni de teatru și divertisment la Radio și Televiziune. S-a stins din viață la 19 septembrie 1996, la București.

Poezia publicată alăturat - o confidență către Moș Crăciun a fost recitată pe scena Cinematofului Trianon (Popular), de sărbătorile de iarnă ale anului 1945.

Moș Crăciune, Moș Crăciun,
Alb, ca spuma de săpun,
Peste anii timpurii

Tu ningeai cu bucurii,
Cu povești, cu jucării.
Doamne, cât erai de bun,
Moș Crăciun!

Cât de mult te așteptam,
Două veri mă pregăteam.
Te întâmpinam la scări
Cu colinzi, cu recitări,
Iar tu, dintre lumânări
Mă luai la întrebări
De vorbesc cumva, măscări,
Dacă-s vrednic de ocări

De mă dau dura pe scări
Dac-am fost tot anul bun,
Moș Crăciun!

Dar te păcăleam amar,
Te mințeam ca un măgar,
Toate le făceam contrar.
De m-ai fi văzut cum sar
De pe gard pe felinar,
De pe șură pe hambar,
Nu-mi mai aduceai în dar
Nici un bețișor măcar.

Iartă că te indispun,
Moș Crăciun!
Grea deceptie-ți făcui, jur,
Când voi fi cu părul sur,

În cui stă agățat un Moș Crăciun

Mioara MANOILĂ

Prin podul casei, într-o ladă veche,
Aproape șters, pe-o foaie de hârtie,
Mai e un vers de când eram pereche
Scriș într-o oră de caligrafie.

Mai e și un ierbar cu păpădii,
Iar într-un colț un fir de liliac.
Mă răscolesc secundele târzii
Când toate în prezent mi se prefac.

Sub sania de lemn cu clopoței
– cadoul de de la tata, cel mai drag,
E o tăbliță cu toți anii mei
Și niște ghinde prinse în șirag.

În cui stă agățat un Moș Crăciun
De vată, cu botoși de catifea.
Dormea sub brad în nopțile de-Ajun
Și lângă el copilăria mea.

Poate că într-o zi ne vom reîntâlni
Prin amintiri, pe-o pagină uitată,
Măcar o clipă să mai fim copii,
Să așteptăm Crăciunul de-altădată.

Rondelul nunții de iarnă

Nicolae MATEI

Iarna își îmbracă zâna în rochie de mireasă,
Pietrele din diamante strălucesc rupte din soare,
Cerule își deschide poarta, binecuvântări revarsă,
Craiul și crăiasa iernii pășesc mândri prin ninsoare.

În clinchete de zurgălăi vin nuntași, lume aleasă,
Caii mănâncă jăratec înhămați la sânioare,
Iarna își îmbracă zâna în rochie de mireasă,
Pietrele din diamante strălucesc rupte din soare.

Bradul face plecăciuni gătit ca de
sărbătoare,
Prins în horă se rotește cu ghirlanda-i
luminoasă,
Mesteceni bălai aprind lumânări
albe-n cărare,
În pădurea de cleștar s-a încins nuntă
frumoasă.

Iarna își îmbracă zâna în rochie de mireasă.

Declarând c-am fost sperjur.
Da! - Juram, c-așa te fur
Te mințeam din interes
Să te pot vedea mai des,
Cu cadouri, mai ales.
Crezi tu că eram tâmpit?
Nu știam că-s păcălit
Și că sunt și eu mințit?
Prin urmare – eram chit!
Tu spuneai: „- Sunt Moș
Crăciun”
Eu spuneam: „- Sunt copil
bun”.
Dar minciuna dintre noi
O simțeam și, mai întâi,
Când sub glugă și bărboi
Cunoșteam doi ochi vioi,

Ochii tatii, de pisoi
Ce luceau ca un vulpoi
Prefăcându-și glasul sec
Behăind ca un berbec
Cocoșat ca un străbun,
Numai ca să-l presupun
Moș Crăciun!
Azi mă spovedesc succint:
Tata m-a-nvățat să mint.
Păi, desigur - zău așa,
Că ce interes avea
Cu momele să mă ia?
Ce-ar fi fost sau ce era
Parcă drept dacă spunea,
N-ar fi fost doar în cutii
Tot aceleași jucării?
Eu le-aș fi primit mirat

Tot atât de ahtiat
Ce credeai, că sunt turbat
Și l-aș fi refuzat?
Tot atâta dădeam ghes
Tot cu același interes
M-aș fi repezit la pom,
Nu știai că-s pui de om,
Deci, hrăpăreț și nebun,
Moș Crăciun!
Dar ca să mă contrazici,
E-o tradiție-o să zici.
A, păi, atunci dacă-i așa,
Chestia cu tradiția
Fie acolo la ea.
Dacă-i vorba să ne-mbuni
Demonstrându-ne minuni
Că din cer cad Moși Crăciuni
Să ne facă blânzi și buni

Păi atunci dai noțiuni
Tuturor acelor buni
Că tradiția din străbuni
E clădită din viziuni
Și pe bază de minciuni.
D-aia mai târziu, nebuni,
Căpătând la cap leziuni
Sfârșind cartea-n două luni,
Ne-nchinăm la mătrăguni
Devenim la tot imuni,
Mândri, îngâmfăți, păuni,
Și la urmă, de ne-aduni,
Scoți un șir de căpcăuni
Ce pun lumea pe cărbuni.
De vorbesc ca un nebun,
Atunci iartă-mi tot ce spun,
Moș Crăciun!

Picătura de suflet

A fost odată...

Mai știe vreun elev din clasele I-IV poezia *Iarna pe uliță* de George Coșbuc? O mai poate recita cu sentimentul acela de inocență pe care îl aveau copiii din a doua jumătate a secolului al XX-lea când se dădeau cu sania și, ajungând la buni, cu obrazii rumeni din cauza frigului, spuneau Steaua, Plugușorul, Sorcova, cântau colinde (până când, la un moment dat, acestea au fost interzise) căpătând în schimb mere românești, covrigi românești, nuci din nucul bătrân din grădina bunicilor...

Desigur, ceea ce scriu acum sunt... amintiri din copilărie pentru că din ce în ce mai rar vezi copii... înarmați cu clopoței, bici și traistă ca în cărțile poștale ilustrate din anii în care noi înșine, cei de astăzi, eram copii.

Acum chiar și nepoții și proprii copii sunt prea ocupați ca să mai învețe textele scurte ale obiceiurilor de iarnă românești, obiceiuri tradiționale pline de sensurile adânci ale sentimentelor ce trec din generație în generație.

Ca să înveți un Plugușor adevărat nu este greu, însă trebuie să uiți puțin de telefonul mobil sau tabletă și să alegi un text care să ți se potrivească.

Nu ne rămâne decât să așteptăm cu multă nerăbdare și interes, să vedem ce ne vor cânta, ceea ce ne vor spune copiii noștri, nepoții noștri cu prilejul acestor sărbători de iarnă din anul 2023!

Paula GURĂU

Victoria răsunătoare a lui Ștefan cel Mare de la Podul Înalt

Bătălia de la Podul Înalt (Vaslui, 10 ianuarie 1475), desfășurată între armata lui Ștefan cel Mare și oastea otomano-munteană aflată sub conducerea lui Suleiman Pașa este un exemplu peste secole de strategie militară de geniu. Bătălia are loc din cauza întreruperii plății tributului de către Ștefan, în 1473, dar și în contextul încercărilor domnului Moldovei de a scoate Țara Românească de sub influența Porții.

Toate izvoarele contemporane și Ștefan cel Mare însuși, într-o scrisoare trimisă țărilor europene, dau ca efectiv al oastei otomane 120.000 de oameni. Oastea moldovenească număra 40.000, plus un contingent de secui de 4.000 - 5.000 de oameni. Raportul de forțe era de aproape 3 la 1 în favoarea turcilor.

Tactica eficientă a voievodului

Ștefan pustiște țara în calea armatei turcești, trimite un corp de călăreți care hărțuiește și nu îngăduie să se desprindă de grosul armatei detașamente în căutarea hranei. Moldovenii se retrag spre Vaslui și Suleiman, dorind o luptă care să decidă soarta campaniei, pornește pe urmele lor. O prelungire, în vreme de iarnă, a ostilităților, într-o țară pustiită, îi dezavantaja pe turci. Convins că aceștia vor căuta orice prilej pentru a da lupta, Ștefan cel Mare își alege o poziție bună în fața Vasluiului, într-un loc unde dealurile care mărginesc lunca Bîrladului se apropie între ele. Cum dealurile erau împădurite, turcii nu aveau posibilitatea să atace pe

flanc. După cum se spune într-un document contemporan, la drumul dintre cele două dealuri pe unde aveau să înainteze turcii, domnul a dispus să se taie copacii și l-a întărit cu ostași și tunuri, pe fiecare parte câte 10 tunuri, cu ordinul ca din fiecare tun să tragă șapte împușcături. Așadar, pedestreimea flancată de cîte zece guri de foc pe fiecare aripă, închidea drumul spre Vaslui. Între trupele care erau așezate în acest dispozitiv se aflau și secuii. Ele trebuiau să suporte primul șoc al armatei turcești. Cea mai mare parte din oastea moldovenească se afla ascunsă în pădurile de pe dealurile din stînga Bîrladului. Ștefan așezase și pe dealurile

de pe dreapta apei un număr mic de oameni cu tobe și trîmbițe.

În dimineața zilei de 10 ianuarie 1475, avangarda oastei otomane ia contact cu oastea moldovenească. Era ceață, iar turcii deslușeau cu greu dispozitivul luat de moldoveni, și încă un dezavantaj pentru ei: starea fizică a soldaților și cailor. În zilele care au precedat bătălia de la Vaslui vremea s-a încălzit, zăpezile au început să se topească transformând lunca Bîrladului într-o adevărată mlaștină. S-a dus prospețimea lor, vorbește un cronicar turc despre oastea otomană. Torentul de ploaie udîndu-i de tot pe acei călăreți și slujitori, așa că toți șoimii care zburau în lupte au devenit ca niște găini jumulite. Măsurile luate de voievod, adăugîndu-li-se dezghețul și ploile, au avut darul scontat de acesta: să slăbească puterea de rezistență fizică și morală a oastei otomane.

Prima parte a bătăliei de la Vaslui este descrisă de cronicarul turc Kemal-Pașa-Zade: Nelăsîndu-i să se apropie pe ostașii care se duseseră acolo (e vorba de turci) el (Ștefan cel Mare) a tras asupra lor din față cu tunuri și puști, cu arcuri și cu zenberecouri. De cele două părți ale sale se aflau păduri, încît nu era cu putință să se treacă în spatele lui din nici o parte, iar din față nu se putea merge de loc spre el. De aceea oastea nu putea să se împotrivescă tunurilor și loviturilor sale de puști. Cele două oști numeroase au stat o vreme, luptîndu-se pe locul de bătălie. Gazii s-au învîrtit pe acolo cu ogarii (cai) lor, dar au văzut că ei, moldovenii, nu ies din pădure. Din spusele cronicarului turc reiese că, prin măsurile luate de Ștefan cel Mare, datorită poziției alese, turcii au fost constrânși să atace frontal o armată care se afla pe un loc bine întărit, și cronicarul se plînge că oastea turcească nu poate să manevreze, ca să atace din flanc și în spate.

Atacurile repetate ale turcilor au fost respinse mai înainte ca aceștia să poată pătrunde în liniile moldovene, de focul tunurilor, de săgețile aruncate de arcașii și arbaletierii care se aflau în oastea moldovenească.

Cad mulți turci, este o luptă de uzură pe care moldovenii o duc multă vreme de la adăpostul întăriturilor făcute în fața poziției ocupate de ei. Văzînd că liniile moldovene nu pot fi străpunse cu ușurință, Mihaloglu Ali-bei, unul dintre valoroșii căpitani din oastea turcă, a organizat un buluc, spune Kemal-Pașa-Zade, din luptători de elită, pentru al căror suflet bătlia era o plăcere, și s-au năpustit asupra pozițiilor moldovene. Turcii reușesc să pătrundă în dispozitivul oastei moldovene, lupta degenerază într-o încăierare îndârjită, moldovenii încep să se replieze. Este momentul critic al bătliei. Ștefan își pregătește oamenii de atac, iar de pe dealurile din față izbucnesc sunetele de tobe și de trîmbițe. Turcii cred că vor fi loviți pe flancul lor stîng, se regroupează și fac față acestui atac. Ștefan, cu grosul oastei moldovene îi atacă din spate. Este o manevră executată admirabil și lovitura dată de Ștefan cade ca un trăsnet, efectul ei este dezastruos pentru oastea otomană. Izvoarele creștine vorbesc de 40.000 de morți. Rezistența oastei turcești este frîntă. Armata otomană intră în derută, încercările șefului de a organiza o rezistență sunt inutile, pentru că nimeni nu mai ascultă pe nimeni. Oamenii se calcă în picioare și pier nu de mîna dușmanului ci din pricina haosului care se creează. Niciodată o oaste turcească n-a suferit o astfel de înfrîngere, se tînguia sultana-mamă. Moldovenii i-au urmărit pe turci și cea mai mare parte din oastea otomană pierde în timp ce încerca să se salveze cu fuga la sud de Dunăre.

Un izvor contemporan spune că i-au alungat pe turci de marți pînă vineri noaptea și i-au împușcat și bătut; și n-au fost numai uciși, ci un mare număr s-au înecat în apa Siretului. Foarte puțini turci și-au putut găsi mîntuirea, prin fugă, căci, chiar și aceia care au fugit și au ajuns pînă la Dunăre au fost uciși acolo de moldoveni, care aveau cai mai iuți, sau au fost înecați în valuri, aproape toți prizonierii turci, afară de cei mai de frunte, au fost trași în țepă. Cadavrele celor uciși le-a ars, iar cîteva grămezi cu oasele lor se văd pînă astăzi și sunt mărturie eternă a unei victorii atît de însemnate.

Despre victoria de la Vaslui, vorbesc, așa cum am exemplificat, străinii. În Letopisețele noastre se menționează laconic că la 10 ianuarie, în anul 6983 de la facerea lumii, a biruit Ștefan voievod oștile turcești la Vaslui și mare mulțime au fost tăiați și pe mulți i-a prins vii și i-a tăiat. A lăsat viu numai pe fiul lui Sac-pașa. Și a luat

de la dînșii mai mult de 40 de steaguri. Letopisețul de la Bistrița mai adaugă că S-a întors Ștefan voievod cu toți oștenii lui ca un purtător de biruințe în cetatea sa de scaun a Sucevei, unde-i ies în întîmpinare prelații, iar domnul dă o masă mare și daruri tuturor.

Papa Sixt IV îi scrie lui Ștefan: *Faptele tale sāvârșite pînă acum cu înțelepciune și vitejie contra turcilor necredincioși, dușmanii comuni, au adus atîta celebritate numelui tău, încât ești în gura tuturor și ești de toți foarte mult lăudat.*

Un alt cronicar, Dlugosz, exclamă: *O, bărbat demn de admirat, întru nimic inferior marilor căpitani, pe care atît îi admirăm! Ștefan este primul, dintre principii lumii — e vorba de Europa — care a reputat în zilele noastre o victorie atît de strălucită împotriva turcilor. După părerea mea el este cel mai vrednic să i se încredințeze conducerea și stăpînirea lumii și mai ales funcția de comandant și conducător contra turcilor...*

În răsunetul pe care îl are rezultatul bătliei de la Vaslui pe plan european, se vede cît de importantă a fost rezistența românească pentru apărarea Europei.

Pînă la 10 ianuarie 1475, nu întîlnim în Europa, afară de eforturile lui Iancu de Hunedoara și Vlad Țepeș, nici o altă acțiune militară care să se compare cu bătlia de la Vaslui, nici sub raportul numărului mare de oameni care se înfruntă pe un câmp de luptă, nici sub raportul gîndirii militare.

Peste o lună, Matei Corvin, anunță, chipurile!, creștinătății, victoria de la Vaslui ca pe o victorie a sa (!!!), cucerește de la turci cetatea Sabatului și culmea, justifică încasarea banilor trimiși din Italia pentru susținerea luptei antiotomane (!!!). La insistențele lui Ștefan cel Mare, Papa Sixt IV îi răspunde că principii italieni au hotărît să-i trimită banii *fiului nostru preaiubit, strălucitul rege al Ungariei care a pornit un război atît de mare contra păgînilor.*

... Matei se afla la Buda și cheltuia banii cu pregătirile de nuntă!

(Sursa: *Mari bătlia din istoria lumii* – Manole Neagoe)

Alexandru HALUPA

TÂL (HARUL)

Făcătorule de veșnicie,
Viața mea a fost un prăpăd.
Iar acum când car moartea în spate
pe Tine mi-e dat să te văd.

Ascultă-mă, Iisuse prea blînd
(Nu eu să-Ți vorbesc se cuvine)
Dar nu pentru cei curați Ai venit
Ci pentru tâlharii ca mine.

Te-aș îmbrățișa cu cruce cu tot

Tu, mamă, chip de îngier

Tincuța GHERGHICEANU

Tu, mamă dragă, ești Țesută din frumos
și pentru ce faci, n-aștepți răsplată.
Pentru iubire-ți mulțumim cuviincios,
tu, suflet blînd, duios și fără pată.

Cu mîngăierea-ți caldă vindecî toate
durerile mai vechi sau rana mai ușoară,
N-am să-nțeleg deloc, cum de se poate
să nu te vaiți. Nimic să nu te doară.

Ești peste tot, prin toate căte-un pic,
miracol viu, cu-atîta înzestrare,
de n-ai fi fost, eu nu eram nimic,
cu viața mea-ți voi fi mereu datoare.

Dă-mi mîna ta, cu drag să ți-o sărut,
iar în cealaltă să-ți așez o floare,
să-ți mulțumesc că sunt ceea ce sunt,
iar de mă-ntrebi, te-aș vrea nemuritoare.

Tudorița TARNIȚĂ

Aproape

Aproape sunt de Dunărea-nnoptată
În lotca mirosind a primăvară -
De floarea de salcâm nescuturată,
De fluturii din lanul de secară.

Mă-nvăluie o șoaptă de lumină.
Tăcerea cîntă-n florile de soc.
Doar puful pădădiei se înclină
Cînd timpul tremură-n ghioc.

Aproape sunt de sîmburul de apă
Spuzit de curcubeu,
De verbul care se adapă
Din ochii unui zeu.

...De cupa de nufăr mă apropii -
De-aroma de ploaie și lut.
Aproape-s de câmpul cu dropii
Dar eu încă nu m-am născut.

Și ultimele clipe Ție le-aș închina.
Poruncește pămîntului să se miște
Să mă ating puțin de crucea Ta.

Iubirea ce nu o cunosc de fel
Să-mi coboare în suflet, în carne.
Făcătorule de veșnicie, Tu poți
Să-ți scuipi piroanele din palme!

Făcătorule de veșnicie, Tu poți
Și crucificat să-i crucifici pe toți!

Însă vorbeai de o Împărăție aleasă,
Pomenește-mă în ea, Iisuse prea blînd,
Să poată ajunge acasă
Și tâlharul de rînd.

Lansări de carte ale membrilor C.A.R.P.

Hotarele gândului

de Neculai BĂCANU

În sala Fănuș Neagu a Bibliotecii Județene Panait Istrati, un numeros public a fost prezent la lansarea volumului de versuri *Hotarele gândului* de prof. poet **Neculai Băcanu**, membru al As. C.A.R.P. Ana Aslan Brăila. Au prezentat scriitorii **Viorel Coman**, **Valentin Popa**, **Aurel Furtună**, moderator **Leonard Neculae**, redactor în cadrul bibliotecii. Pe lângă volumul *Hotarele gândului*, autorul mai are publicate două cărți *Pribeag printre cuvinte* (2018) și *Noaptea zilei* (2021).

„Ca poet, Neculai Băcanu nu și-a pierdut niciodată frăgezimea în fața miracolelor lumii. Ca și în volumele anterioare, și aici el este un neliniștit care trăiește febril clipa. Poezia este o foarte subtilă odă adusă stăpânului cuvântului înflorat, lui Eminescu” - notează în prefața volumului criticul Viorel Coman.

Lansarea volumului a fost însoțită de momente muzicale la pian susținute de elevii Marius Ștefan Vădăna și Mihai Andrei Voicu, ambii îndrumați de prof. Vlad Ionuț Cristian, precum și Nicolas Mario Ștefan tot la pian, îndrumat de prof. Costel Constandache. Iată mai jos o poezie din volumul lansat.

DOJANA

Dojana ta
Doare ascuns
Ca un vis nepătruns.

Mă lipsești de neputință!
Mi-e sufletul gri
De parcă ziua și noaptea

S-au contopit disperate
În toată simțirea mea.
Dojana ta mi-a răpit
Lumina din gând
Și apun obosit
Cu fiecare cuvânt al tău.
Rană privirilor mele
Îți este dojana!
Ochii mei îți ascultă îndoielile

Picătură cu picătură
Îți sorb muștrările,
Îți drămuiesc dragostea
Nuanță cu nuanță
Și clipeșc rătăcit
Năruindu-mă incolor.
Dojana ta
Nu este decât
Neretușata mea mahnire!

Prin anii adolescenței

Colegul nostru, poetul, epigramistul, prozatorul **Ionel Jecu** a lansat a nu-mai-știm-a-câta carte, ce poartă titlul **Prin anii adolescenței**, prezentată de dl. prof, scriitorul **Jenică Chiriac** și de dl Bibliotecar **Aurel Furtună**.

Despre carte, profesorul și scriitorul Jenică Chiriac consemnează: Ionel Jecu exprimă intenția de a se adresa „mai mult adolescenților de astăzi, spre a afla cum a fost crescută și educată o parte din generația anilor 1965-1970, cum era organizată societatea pe atunci...”. În principiu are dreptate, dar socotim, după ce am lecturat cartea cu mult interes și plăcere, că nici adulții, ori cei de vârstă a treia nu vor rămâne dezinteresați de această experiență de viață. Autorul este un nostalgic. Din paginile cărții nu răsuflă nici un suspin ori regret, ori apreciere de ordin politic și ideologic. Nu despre o astfel de nostalgie este vorba, ci despre tinerețea cea viforoasă, despre prietenie și dragoste, despre anii formării ca om.

Și nu este deloc puțin lucru!

În căutarea unei gazde

(fragment din volumul „Prin anii adolescenței”,
de **Ionel JECU**, carte pe care cei interesați o pot împrumuta
de la Biblioteca C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila)

(...) Până acum totul părea o joacă de copii pentru acei elevi aflați în descifrarea tainei unei meserii. Statul se ocupa cu toate. El avea grijă ca aceștia să fie îmbrăcați corespunzător și dotați cu cele necesare. Tot el se îngrijea ca ei să aibă condiții de cazare adecvate și să fie hrăniți cu alimente din care să nu lipsească vitaminele și proteinele de care aveau atâta nevoie la vârful adolescenței.

După trei ani acest lucru luă sfârșit spre

regretul ucenicilor. Acum lor li se părea că erau abandonați, într-un fel părăsiți, dacă se poate spune așa, de cel care le-a fost ca un tată. De acum înainte erau nevoiți să-și asigure singuri cele de trebuință pentru a duce, cât de cât, un trai decent. Printre aceștia se număra și Ionică, care ajunsese la TUG Brăila, pe la ora zece ziua. Se trezise cu noaptea în cap, plecând de la țară cu primul autobuz care ducea muncitorii navetiști pentru schimbul întâi la Combinatului

Siderurgic din Galați. Pierduse însă, timp prețios în gară până găsi un personal pentru București. Chiar așa târziu nu era, avea destul timp pentru a alerga după formele de angajare. Întâi se cerea să facă vizita medicală, care consta în efectuarea unui control la plămâni, să i se verifice tensiunea arterială și analiza la sânge. Cunoștea destul de bine orașul, așa că nu-și făcea probleme în privința asta. Știa unde sunt principalele centre medicale și spitalele de care avea nevoie.

La sediul întreprinderii de Utilaj Greu se întâlni cu trei foști colegi de-ai lui, care de loc erau din ținutul Vrancei și veniseră

și ei pentru angajare.

- Salut, băieți! Cum merge treaba, se interesă el.

- Treaba e că nu prea merge, îi răspunse pe un ton sceptic Enache.

- De ce? îl privi Ionică vădit surprins.

- Acum nu mai avem cazarea asigurată. E nevoie să găsim pe cineva care să ne ia în gazdă. Ceilalți care s-au grăbit și au sosit mai înainte au plecat să-și caute, iar mulți dintre ei au găsit, aici pe aproape.

- Da, acest lucru e o problemă prioritară care trebuie rezolvată de urgență. Să lăsăm bagajul, să ne instalăm, și să vedem unde dormi la noapte.

- Ai vrea să stăm împreună? îl întreabă deodată Enache.

- Sigur că da. N-am nimic împotrivă, dar unde?

- Uite, Costică și cu Marin au găsit pe strada Deva, care este undeva pe aici. Doar traversează din Paris și ajungi numaidecât.

- Noi, deja ne-am aranjat, îi anunță Marin. Chiria nu-i scumpă, dar trebuie să ne îngrijim singuri de mâncare.

- Nicio problemă, la asta mă pricep eu, îl asigură Costică. Noi am plecat să facem vizita medicală. Stați așa! Vedeți că vizavi, de unde stăm noi, chiar în fața noastră, e cineva care are cameră liberă. Dacă vă interesează, asta e adresa.

Costică le întinse un petec de hârtie pe care era notată adresa lui de domiciliu.

- Mulțumim mult, spuse Ionică luând bucata de hârtie. Hai, căutăm acest loc să nu mai pierdem timpul.

Găsiră imobilul de care li se spusese și se opriră în dreptul unui gard, cam mic de înălțime încropit din scânduri vechi, cu o poartă la fel ca el. Unul din ei apăsă clanța și acesta cedă fără a opune rezistență. Ce văzură nu prea le căzură pe plac. O curte îngustă, având pe de lături două cocioabe, dintre care una părea puțin mai arătoasă. Între ele, amenajat un fel de cotlon, cu pretenția de a fi bucătărie. Un corcoduș falnic umbrea totul în jur.

- Hei! E cineva pe-aici?! strigară ei după ce terminară de examinat interiorul.

Imediat apărură o bătrânică, care auzind care e scopul acele vizite inopinate îi invită înăuntru, în cocioaba mai puțin arătoasă, prezentându-le interiorul unei cămăruțe. Aceasta nu dispunea de cine știe ce confort, dar pentru moment lor li se părea acceptabilă. Un pat dublu, o masă, un scaun și un dulap pentru haine se aflau îngrămădite în acea încăpere exagerat de îngustă. Cam strâmbară din nas, dar pe moment n-aveau încotro și o acceptară așa cum era, după ce se tocmiră în privința chiriei, pe care o scoase la un preț de 150 lei de persoană. Achitară pe o lună înainte și femeia le înmână cheia făcându-i stăpâni cu drepturi depline asupra acelei proprietăți.

- Să-mi ziceți madam Sofica, mai grăi, femeia și ieși.

Rămași singuri, cei doi priviră dezorientați în jur.

- Nu prea sunt condiții, dar asta e situația și trebuie să ne adaptăm! sparse Ionică tăcerea ridicând din umeri.

- Până vom găsi ceva mai bun în altă parte vom sta aici! decise și Enache. Văd că nici sobă nu este. Când va veni frigul cu ce o să ne încălzim?

- Sper din tot sufletul ca iarna să nu ne prindă aici. Hai să punem lucrurile în șifonier și să o ștergem după cele trebuincioase angajării.

Acasă la Mărtinești

de Vergil MATEI

Prezentarea volumului de proză **Acasă la Mărtinești**, semnată de scriitorul **Vergil Matei** s-a bucurat de participarea a numeroși membri ai cenaclului, domnul profesor dr., scriitorul, criticul literar **Viorel Coman** și dl profesor, scriitor **Jenică Chiriac**, membri ai As. C.A.R.P. „Ana Aslan”, comentând cu profesionalism despre această mică saga a locului unde s-a născut și a trăit o parte a vieții autorul.

Referindu-se la această carte, distinsul nostru coleg de cenaclu, domnul general **Ion Măgeanu** a opinat: „scrisă cu mult har și multă dragoste, cartea este un omagiu adus locului natal și oamenilor care i-au marcat copilăria, i-au fost modele de urmat în viață și i-au îndrumat pașii obligându-l să se autodepășească și să ajungă omul de azi. Nostalgia după anii copilăriei, împletită cu descrierea unor obiceiuri, cu portrete ale unor consăteni, creionate prin întâmplări din acele vremuri și nu în ultimul rând tristețea generată de faptul că, pe măsură ce trece timpul satul rămâne tot mai pustiu, asemenea unei ființe din care se scurge viața, străbat cartea ca un fir roșu, de la început până la sfârșit”.

Autorul a menționat faptul că la elaborarea acesteia amănunte importante despre anumite momente din viața consătenilor săi au fost redată chiar de către aceștia. Iată o asemenea întâmplare, desprinsă din paginile cărții lansate, intitulată **„Dușmancele”, versus... Milcovul**, autentic redată de Ioana Spănu: Miez de iarnă cu zăpadă, viscol și ger de crăpau pietrele. Clopoțelul doar ce sunase de recreația mare. În clasă deja se

iscase hărmălaia, așa cum numai niște copii de clasa a patra ca noi erau în stare s-o facă.

Nea Vasile Caraman, omul de serviciu m-a zărit pe hol, anunțându-mă să mă prezint la cancelarie. Acolo profesorul de română, domnul Ștefan Matei mi-a înmănat o coală de hârtie pe care era scrisă poezia „Milcovul” ce făcea parte dintr-un program artistic

dedicat Unirii. M-am bucurat, dar eu i-am explicat că aș fi preferat să recit altceva, „Dușmancele” sau „Rugămintea din urmă” ale lui Coșbuc, care-mi erau mai aproape de suflet. Evident, nu a fost de acord, dându-mi termen s-o învăț cât mai repede. Am învățat-o mecanic.

A venit și ziua serbării. În primul rând de scaune din sala căminului cultural luaseră loc profesorii școlii. După recitalul coral au urmat poeziile. Când mi-a venit rândul și am pășit pe scenă în fața corului, mi s-au înmuiat picioarele și am uitat de mine. Mi-am făcut, totuși, curaj și, cu gândul să nu greșesc vreun vers din „Milcovul”, din toată inima m-am avântat, recitând, cu patos plin de simțire patriotică... „Dușmancele” lui Coșbuc! 18 strofe!

O liniște cuprinse sala de ziceai că ne aflam în biserică la Popa Zisu. La final a izbucnit un ropot de aplauze furtunos, dar eu tremuram de frică, neștiind care va fi reacția domnului Matei. Când am ridicat privirea, și m-am uitat fix în ochii dumnealui, acesta a ridicat ușurel din cap, semn că lucrurile au decurs bine, ba, mai mult, pe fața lui a apărut un zâmbet.

A fost singura dată când l-am văzut zâmbind...

Pagini realizate de Vergil MATEI

Cărțile lui Petru Stroe despre Brăila și brăileni

Într-o zi de octombrie văratec, la sediul Asociației noastre, într-o plăcută ședință a membrilor cenaclului, l-am serbat pe domnul **Petru Stroe**, prozator, într-o atmosferă familială caldă, pigmentată de acordurile clapelor acordeonului colegului nostru, domnul învățător prozator, **Ene Sultan** care a acompaniat-o pe **Sândica Mândrilă**, membră a grupului coral *Camerata*. Au prezentat din cărțile autorului - care sunt despre Brăila și brăileni - domnul bibliotecar **Aurel Furtună**, președintele Cenaclului, căruia li s-au alăturat scriitorii **Ghinea Mitrea** și **Virgil Matei**, redactori la revista Casa Speranței a As. C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila.

A fost o seară superbă, cu o încărcătură emoțională specifică seratelor în care poezia, cântecul și voia bună s-au întreșut pentru a crea o superbă maramă artistică din talent și dăruire sufletească.

Iată, mai jos, un scurt fragment din **volumul Mărturisirile docherului Toni**, o **părțică din realitatea Brăilei anilor 1945 - 1960, scris cu mult patos, cu dragoste de oameni, de orașul în care trăiește.**

De la stânga: Vergil Matei, Petru Stroe, Aurel Furtună

Docherul Toni

(...) Imaginea țării noastre după Cel de-al Doilea Război Mondial era dezastruoasă. Administrația României era deabusolată, urma o schimbare de regim politic; avea, deocamdată, rol de stat beligerant învins, obligată la despăgubiri de război.

Populația era sărăcită, foametea dădea târcoale și ca urmare a secetei prelungite. Multe familii erau destrămate - soți, părinți ori fii își lăsaseră oasele prin cele strălăcături pe unde îi purtaseră tăvălugul nemilos al zeului Marte. Familii fără bărbați, ori cu răniți grav, unii chiar mutilați se zbăteau în cruntă mizerie. Statul le oferise pensii incapabile să le asigure un trai decent. Se înghesuiau la cozi interminabile pentru o strachină de fiertură la cantinele sociale, iar ajutoarele primite din alte resurse nu se dovedeau suficiente, ori contribuiau în mică măsură la subzistența zilnică. În aceste condițiuni de viață precară, de pe o zi pe alta, destule familii s-au văzut în postura de a-și abandona copiii la orfelinele gestionate de stat, unde, de bine, de rău, beneficiau de un adăpost, hrană, condiții de școlarizare cu cărți și rechizite gratuite. Într-o asemenea situație s-a aflat și prietenul meu, Toni, care, la un pahar de vorbă mi-a povestit viața pe care a îndurat-o:

- Măi, Petrule, m-am trezit împreună cu sora mea mai mică cu doi ani, în orfelinat. Aveam șase ani, atât mai țin minte că o femeie grasă, blondă, ne ținea de mână și ne sfătuia să fim cuminiți, să ascultăm de educatoare, să nu ne întâlnim cu alți copii mai mari dacă vrem să trăim liniștiți. Mai târziu am aflat că persoana care ne-a înscris la Casa de Copii ar fi fost o rudă din partea tatălui nostru. Eram orfani, părinții muriseră și pentru a nu rămâne pe drumuri, eu de șase ani și sora mea de patru, doamna aceea ne-a dus la orfelinat. Am fost incluși în instituția de ocrotire, ne-au tuns chilug să nu facem păduchi, ne-au îmbăiat și ne-au dat câte un rând de haine. Atunci am văzut-o pentru ultima oară pe surioara mea, Maria; ne-au despărțit, casele de copii nefiind mixate. Pe Maria au dus-o la orfelinat de fete.

- Și nu v-ați mai văzut ani în șir?

- Peste douăzeci de ani! N-am abandonat niciun moment ideea de a o găsi. Și am reușit! Am găsit-o la Constanța, căsătorită.

- Toni, mă bucur pentru voi. V-a ajutat Dumnezeu să vă reîntâlniți. Nu mi-ai povestit nimica despre viața în Centrul de Plasament, cum i se spune acum. Cred că nu ți-a fost deloc ușor!

- Petrule, am făcut primii pași în viață în condiții aproape inumane. Zilnic eram puși de cei mai mari să muncim la ce era mai greu, mai mizerabil. Făceam curat la toalete,

spălăm dușumelele, curățam sobele la bucătărie, căram saci cu legume, în timp ce băieții mai mari, cei care împliniseră deja șapte ani, mergeau la școală. Programul zilnic începea la orele șapte, când eram treziți de către pedagogi; făceam paturile, curățenie în dormitoare, ne spălăm și abia la orele opt mergeam la masă. Cei mari ne luau felia de pâine unsă cu margarină sau marmeladă și sorbeam ceaiul din căniță pe inima goală. Supliciu începea de dimineață, de la prima oră, căci dacă îndrăzneam să reclamăm furtașagul o încasam zdravăn de nu ne mai trebuia altădată.

Pentru mine, fericirea a venit sub forma Doamnei Mara, bucătăreasa-șefă, care văzându-mă pricăjit și flămând m-a luat sub aripa sa protectoare și de atunci serveam masa la bucătărie. Ajunsesem să cred că Dumnezeu mă ajută și nu eram departe de adevăr; îngerul meu păzitor mi-a scos înainte o doamnă miloasă, ocrotitoare.

Într-o duminică, tanti Mara m-a invitat la ea acasă pentru a servi masa. Mi-a fost rușine, dar după insistențe am acceptat. Așa l-am cunoscut și pe nenea Nicu, soțul doamnei, care-și câștiga pâinea de pe urma meseriei de cizmar. Domnul Nicu făcea reparații, dar confecționa și încălțăminte la comandă, în special înaintea Sărbătorilor Pascale, pe atunci fiind obiceiul ca oamenii să se înnoiască cu îmbrăcăminte nouă și cu încălțări pe măsură. De remarcat că nu toată lumea își permitea asemenea lux, ci doar cei cu ceva stare și cu venituri peste medie.

Această familie de oameni cumsecade, neavând copii, m-a adoptat aproape cu desăvârșire, doar formele legale mai lipseau. Pentru mine a fost o mare binefacere, cât am stat la cămin tanti Mara îmi oprea ce era mai bun.

- Roata istoriei se învâрте neconținut, copiii cresc...

- Da! Împlinisem șapte ani, am început școala. Cum bine spuneai, ne venise rândul să-i punem la muncă pe cei mai mici. Având, din naștere, simțul dreptății, nu m-a lăsat inima să profit de avantajul vârstei și, nu o singură dată. Așa am crescut, iar când am împlinit 18 ani m-am făcut docher...

Lumea în culorile copilăriei

Este titlul cărții de desene ale copiilor din Grupul artistic „Nino-Nino Brăila – Zâmbetul unește”, un proiect al Asociației Culturale Leviathan, grup coordonat de colegul nostru, Lică Barbu (foto sus), membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, carte care a avut lansarea recent, în sala de lectură a Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila.

Despre carte, doamna **Pușa Roth**, redactor-șef-adjunct al revistei *Leviathan*, consemnează: *Atunci când vorbim despre copii, și, mai ales, despre copilărie, lumea se transformă parcă într-un tărâm de basm unde totul e culoare, zâmbete, veselie, chiar dacă mai sunt un genunchi zdrelit, o vânătăie ici colo, o lacrimă, da, chiar și o lacrimă furată din roua dimineții acestui miraculos anotimp. Ca să te poți apropia de această lume, trebuie să-i intuiești culoarea, să înțelegi limbajul copilăriei, să te copilărești uneori. Nu, nu e greu să cobori în lumea copilăriei indiferent câte anotimpuri ai strâns în tolba vieții, trebuie doar să-i înțelegi pe copii, să le fii alături și să-i însoțești în lumea basmului numit copilărie. Ei, cum se exprimă copiii, cum ne explică cel mai ușor copilăria, acest superb mister al vieții? Prin linii și culoare ei recrează lumea, ne arată frumusețile ei, nouă, adulților, pentru care lumea se rezumă de cele mai multe ori la alb și negru, uneori cu tonuri gri. Copiii desenează, pentru ei și mai ales pentru noi, viața în culorile copilăriei. (Vergil MATEI)*

Altfel de Crăciun

Doina FOCȘA

Timp de două săptămâni din luna noiembrie a acestui an, m-am simțit o răsfățată lângă ai mei copii și nepoți, în Irlanda. E un sentiment ce-mi umple sufletul. Mulțumesc copiilor mei pentru minunata minivacanță, pentru faptul că fiecare dintre ei și-a croit timp pentru mine: am vizitat Galeria Națională de Arte, Muzeul Național de Istorie, o bibliotecă digitală în sediul unei biserici (original!), mers la pas prin capitala Dublin, plimbări pe malul Mării Irlandei. Am prins un timp frumos, fără ploi. Cea mai mare bucurie a mea a fost, aceea că mi-am văzut al șaptelea nepotul, în vârstă de trei luni - un Dan Focșă(n)!

...În fluxul vieții mele, în sufletul meu complex s-au depus amintirile cele mai plăcute, cele mai prețioase. Câțiva ani la rând am sărbătorit Crăciunul la copii - pe când era și soțul meu.

Din luna noiembrie, în casele irlandezilor, în magazine, în fața magazinelor, în cofetării, restaurante, baruri, în școli, grădinițe apar decorațiuni care mai de care mai frumoase. Crăciunul pentru irlandezi e o sărbătoare foarte însemnată, cu tradiții pur irlandeze. Din prima săptămână a lunii decembrie apare la Televiziunea Națională un spectacol de varietăți, care se numește „The Late Late Show” - Un șou târziu de jucării. Prima ediție a acestei emisiuni a avut loc în 1970. Participanți sunt cei mai talentați copii din țară care cântă, dansează, au aptitudini actricești. Sunt deghizați în diferite animăluțe, poartă costume parcă ar fi de carnaval. Chiar dacă emisiunea e la o oră târzie (21- 23), o așteaptă cu toții, de la mic la mare. În acest spectacol sunt demonstrate cele mai noi jucării pentru fete și băieți. E și un fel de reclamă-spectacol. Îi ajută pe părinți să procure jucării pentru odraslele lor, ca de Ajun să le pună sub brad. A doua zi, adică de Crăciun, e mare forfotă în casele cu copilași. Am trăit această experiență în familiile copiilor mei care stau în această frumoasă și verde țară de mai bine de douăzeci de ani.

În familiile irlandezilor e o tradiție veche - cel mai tânăr membru din familie aprinde o lumânare mare în seara de Ajun și o lasă să ardă toată noaptea în casă, simbolizând startul sărbătorii și o invitație la Sfânta Familie. Tradiția spune că Maria și Iosif sunt bineveniți să rămână toată noaptea în această casă.

Toată mâncarea se gătește în ziua de Crăciun. Nu e Crăciun, dacă de pe masă lipsește curcanul. Se gătește un curcan întreg pentru familia mare. Dacă familia e mică, se gătește doar pieptul de curcan. Se prepară diferite sosuri pentru carnea de curcan. La fel și salate. La prânz, între orele 14 și 16, copiii vin la părinți. La noi a fost invers - noi ne duceam la copii. Sarmalele nu au lipsit și nu lipsesc de pe masa de Crăciun în familiile copiilor mei.

În Irlanda Crăciunul e sărbătorit două zile - pe 25 și 26 decembrie. În ziua următoare, pe 27 decembrie, de Sf. Steven (Ștefan), copiii îi vizitează pe bunici, unchi, mătușe. Tot atunci se duc la cimitir unde pun pe mormânt coronițe din flori vii. Unii aprind lumânări.

DEBUT la Cenaclul „Casa Speranței”

Florin BURTEA (foto) s-a născut în Brăila, la 16 martie 1965. Colonel (M.A.I.) în rezervă. Portofoliu literar: *Un caz dificil* - Editura Olimpiada, Brăila; *Promisiunea* - Editura Centrului de Creație Brăila; *Inocență* - Editura Centrului de Creație Brăila; *Patriotul* - Editura Pim, Iași.

Vasile MANDRIC

Se uită Dunărea

Se uită Dunărea-napoi mirată,
Când se-oglindește chipul meu în ape,
Mi-aduce parcă cerul mai aproape,
Să-mi fie inspirația curată.

Metafora se plânge că nu-ncape,
Căci versul meu, alte modele cată,
Scriind sonetele dintr-o bucată,
Puține foi nescrise o să scape!

La lună seara urlu ca un câine,
Versuri, sonete dragi, dragi ce folos,
Nu pot să iau pe-acestea, nicio pâine.

Cum crezul meu a fost să scriu frumos,
Dar știu precis căci eu nu voi rămâne,
Ci vor rămâne cei ce pupă-n dos!

Suferință

Prin ferestrele cu geam gros, termopan pătrund agale ultimele unduiri ale amurgului. Razele de lumină arămii se strecoară în casă din ce în ce mai subțiri, din ce în ce mai neputincioase. Afară este o vreme urâtă, mohorâtă, să nu dai un câine pe stradă. Vântul şuieră sălbatec și înfricoșător, izbind cu ură tot ce întâlnește în calea sa: copaci, case, blocuri. Mica centrală termică pornește și se oprește din când în când, în funcție de temperatura mediului interior din micul apartament cu două camere. În bucătărie se află bunica și doi copilași, un băiețel de șase ani și fetița care are șapte anișori.

Bătrâna le-a făcut lapte cu cacao și le-a uns miere de albine pe feliile de pâine cu unt, așa cum le place lor. Cei doi au început să mănânce într-o liniște apăsătoare. Sunt în vacanță. Doar ce au trecut sărbătorile Crăciunului. Chipurile lor de mici îngerași exprimă multă tristețe. Și-au așteptat părinții de Crăciun, dar aceștia le-au spus la telefon că vor sosi, cu două trei zile înainte de Revelion.

Nu și-au mai văzut părinții de doi ani, de când au plecat să muncească în Irlanda. De atunci nu au mai venit. Au trimis periodic bani buncii ca să le cumpere tot ce le trebuie, să nu le lipsească nimic, dar ei nu au putut să vină. Sunt bucătari, lucrează într-un restaurant, sunt plătiți bine, dar cu plecatul este mai greu fiindcă restaurantul funcționează non-stop iar patronul nu se poate lipsi de ei. Abia acum, după doi ani, șeful s-a îndurat și i-a lăsat să plece să sărbătorească Revelionul în țară, să-și vadă copiii.

Ioanei și lui Dănuț le este tare dor de mămică și tăticu'. O întreabă tot timpul pe buni' de ei; când vor veni acasă? Oare i-au părșit? Oare nu se vor mai întoarce niciodată de unde au plecat? Buni este bună cu ei, îi duce și-i ia de la grădiniță și școală, îi scoate la plimbare în parc, are grijă de ei să nu le fie frig, foame sau cald, dar ceilalți copii sunt cu mămicile și cu tăticii lor tot timpul și îi întreabă unde sunt părinții lor pentru că o văd tot timpul pe bunica cu ei... Este adevărat că au primit bani și jucării de la ei, de acolo, dar parcă tot nu sunt fericiți. Îi vor pe mama și pe tata, le este tare dor de ei! Dănuț a întrebat-o într-o zi pe bunica:

- Buni, se poate muri de dor?

Aceasta și-a șters pe furiș lacrima ce i se prelingea pe obraz și i-a răspuns blând:

- Nu dragule, nu se moare de dor, dar se suferă foarte mult!

Acum, după ce au aflat că părinții trebuie să vină, parcă nu le venea să creadă. Prea mult așteptaseră venirea lor, prea mult se ofiliseră de dorul lor, supuși, cuminiți, în tăcere! O să-i roage frumos, cu lacrimi în ochi, să nu mai plece! Să se întoarcă acasă definitiv! Să-și găsească serviciu aici, sunt și la noi restaurante! Ioana medită puțin și-i spuse bătrânei:

- Noi nu o să-i mai lăsăm să plece! De ce nu-și găesc serviciu la noi, doar au mai lucrat la restaurant în orașul nostru! Nu! Nu-i mai lăsăm să plece!

Femeia cugetă profund la ceea ce-i va răspunde unui copil de șapte ani, ca să priceapă ceva, și grăi cu blândețe:

- Da iubito, și la noi sunt restaurante! Diferența între aici și acolo este că salariile celor care muncesc în localurile de peste mări și țări, sunt mult mai mari decât ale acelor care muncesc în cele de la noi. Din cauza aceasta au plecat părinții voștri să lucreze acolo. Sunt de doi ani în Irlanda pentru că vor să strângă bani ca să cumpere și ei un apartament sau o casă spațioasă, poate o mașină, ca să puteți sta împreună. Știți bine că apartamentul acesta este al meu, nu al părinților voștri. Vor și ei să aibă casa lor unde să puteți fi fericiți cu toții. Cu banii pe care i-au primit până acum vor putea cumpăra casă și alte lucruri utile. Nu va mai dura mult! Chiar dacă vor pleca înapoi, nu vor mai sta mult! Se vor întoarce cu bani suficienți, pentru casă, mașină și alte lucruri! O să vedeți că așa va fi, dragii buncii! Banii pe care-i câștigau aici erau insuficienți pentru ca să poată realiza tot ce v-am zis eu. În curând se va termina totul. Vor veni acasă pentru totdeauna! Iar dacă se vor hotărî să rămână acolo, cu siguranță vă vor lua și pe voi în Irlanda. Să fiți siguri de acest lucru! Mami și tati vă iubesc foarte mult!

Ceea ce au aflat de la bunica le-a temperat, pentru scurt timp, celor doi copii, dorul imens de părinți.

Dănuț și Ioana au ieșit din bucătărie, s-au dus în sufragerie unde se află televizorul, l-au deschis pe programul de desene animate și au început să privească, uitându-se din când în când la ușa de la intrarea în locuință întrucât auzeau pași pe treptele de pe scară. Puteau fi chiar pașii părinților lor.

Dublura

Valentina BALABAN

Dublura mea din univers
Nebună râzi și-mi curgi în vers
Pe căi nebănuite,
În ani și în clipite.

Tu, rază, curcubeu de vis,
Misterul... cale mi-ai promis
În metrica magnetică
Pe cale energetică...

Tu, soro, din oglinzi cerești
Din constelații ca-n povești
Stai la taifasuri peste noapte
Și ziua clipești în ape.

Arc de triumf în spectrul meu,
Dublura mea din curcubeu.

Alexandru ENE

Cum spui tu

Cum spui tu, iubito,
Așa să fie-ntotdeauna,
Să fie cât mai frumos
Ca stelele și luna.

Cum spui tu, iubito,
Și-apoi să ne iubim,
Să fim mai calmi acuma,
Să nu ne mai grăbim.

Cum spui tu, iubito,
Așa să fie-n veci,
Ca vorba ta divină
S-o spui și să nu pleci.

Cum spui tu, iubito,
S-avem noroc în lume,
Să ne iubim mai mult,
Să ne lăsăm de glume.

Păun CONDRUȚ

Facturo-terapie

Când am insomnie, seara,
După ce închid televizorul
Iau câteva facturi
Cu ceai de păducel.

Și așteptând să-și facă efectul,
Mă holbez la factura
Cu energie electrică,
Iar după câteva minute
o iau de la început,
deoarece kilowații facturați
Sunt în legătură
Cu prețul gazelor...
Ba, nu! - Cu salariile directorilor,
Cu firmele căpușă pe numele
Soacrei ministrului de resort
Și ale băieților deștepți.

Dacă acesta e mersul
Mă tot gândesc
La prețul energiei electrice
Că e firesc,
Accept să fiu tâlhărit
Și adorm liniștit.

EPIGRAME

de Ionel NEGRUȚ

Mariaj la vârsta a treia

Un înger păzitor credea
Că-l duce-n Rai vreodată
Dar l-a băgat în Iad să stea
Un drăcușor de fată.

Cardiaci

Cardul nou de sănătate
Schimbă viața și te-mpaci
Astfel, fără doar și poate,
Toți ajungem CARDiaci.

D' ale gurii

Carne, lapte, infestate,
Nu mai poți nimic să iei
dar românii, nu pier, frate:
Se mănâncă între ei.

Revelionul pensionarilor

Un an, răbdări prăjite
Au pregătit pe sobă
Dar azi își pot permite
Și praful de pe tobă.

Viață doar pe telefon

Avem lumea-n palma noastră
nu-i metaforă-i, pe bune
e ecranu'-ăsta de sticlă
ce-are-n el o-ntreagă lume.
Suntem niște cocoșați care
merg purtați de vânt
cum să ținem capul sus
când avem ochii-n pământ?
Ne văităm că n-avem joburi
suntem rupți-n fund de foame
dar facem la bancă rate
pentru super-telefoane.
Nu mai știm ce-i ăla zmeu
nu mai știm ce-i aia minge
de pe feisbuc noi aflăm
dacă-afară-n stradă ninge.
În loc să dansăm c-o fată
noi vorbim pe chat și-n club
ne-ntâlnim la cafenele
ca să stăm pe net în grup.
Tik-tok, feisbuc, instagram
asta au copiii-n cap
nu mai scriu astăzi la școală
cât tastează pe ușașap.
Nici dacă ne mor bunicii
nu ne ia melancolia
și tristețea ca atunci
când ne moare... bateria.
Și-acasă, onlain mereu
nu ne mai privim părinții,
e mai grav să cadă netul
decât să ne cadă... dinții.
Știți ce-i viața? Lucrul ăla
care pare monoton
și se-ntâmplă-n jurul nostru
când noi stăm pe... telefon.
Poate crezi că aberez
și gândești: bă, nu se poate
dar faptul că ești onlain
chiar acum, îmi dă dreptate.
Nu dormim cât stăm logați
și, vreau să vă vând un pont:
în curând nu vom fi oameni,
vom fi doar un simplu cont.
O s-avem creiere pline
dar în suflet vom fi goi
noi nu avem telefoane,
ci ele... ne au pe noi.

Sursa: Facebook,
Flick, Domnul Rimă

Să ni-l lăsați pe Ghiță-n pace!

Să ni-l lăsați pe Ghiță-n pace,
Purcelul nostru de Crăciun,
Căci el e animalul care
Îl face pe român mai bun!

Căci lângă porc întotdeauna
E loc și de un turburel...
Luați-vă de alte chestii,
Dar nu de Ghiță, nu de el!

Ați prăpădit averea țării
Și-acum pe porci v-a cășunat?
Dar ce Crăciun este acela
Când nu tai porcul de Ignat?

Când nu-l pârlești frumos cu paie,
Să-i prindă bine la șoric,
Să pui de-o poftă în tigaie
Și chiar de-i post, să guști un pic?

Ce viață-i aia, fără Ghiță,
Purcelul bietului țăran,
Să nu-și topească el untura,
Să aibă de prăjit un an?

Cu ce-și va face el pomană,
Pomana porcului, prin sat,
Ducând acolo, de-o friptură
Celor ce porc nu au tăiat?

Să ni-l lăsați pe Ghiță-n pace,
Mai bine cu colesterol,

Decât strângând din dinți, să ținem
Cotețul și stomacul gol!

Purcelul nostru îi întoarce
La vatra casei pe feciori:
Mă duc că tata taie porcul!
Am auzit de-atâtea ori.

Se-ntorc de prin străini românii
La o friptură de Crăciun
Și iarăși pleacă-n pribegie,
Acolo unde-i traiul bun.

Cu amintirile frumoase
În care Ghiță e central,
Să ni-l lăsați pe Ghiță-n pace,
Purcelul nostru național.

Sursa: Sorin RĂDUCĂNEANU

OAMENI CARE AU SCRIS PAGINI

Savanții

În 1927, la Bruxelles, avea loc cea de-a cincea ediție a Conferințelor Solvay, inițiate în 1911. Aici a fost făcută fotografia care astăzi, este considerată de mulți cea mai „inteligentă” fotografie, datorită personalităților care apar în ea, fizicieni și chimiști de seamă ai secolului XX.

În prima jumătate a secolului al XX-lea, erau timpuri revoluționare pentru știință, fiind o perioadă în care mulți gânditori de seamă din întreaga lume veneau cu idei inovative care, ulterior, au schimbat felul în care înțelegem lumea. Prima conferință mondială dedicată fizicii a avut loc în 1911, fiind inițiată de chimistul belgian Ernest Solvay. Ambiționat de felul în care s-a desfășurat această conferință, un an mai târziu, Solvay înființa „Institutul pentru Fizică și Chimie Solvay”.

Anual, conferințele au început să devină din ce în ce mai extinse, la finalul fiecărei ediții fiind făcută o fotografie de grup cu participanții. Fotografia de la cea de-a cincea ediție, din 1927, despre protoni și fotoni, a devenit cunoscută drept cea mai „inteligentă” fotografie făcută vreodată datorită personalităților de seamă din domeniul științei care apar în ea. Nu mai puțin de 17 dintre cei 29 de gânditori din fotografie câștigaseră deja sau urmau să câștige, în anii următori, un premiu Nobel. Printre personalitățile prezente

la conferință în acel an, se numărau: **Albert Einstein, Niels Bohr, Auguste Piccard, Erwin Schrödinger** sau **Max Planck**. **Marie Curie** se afla și ea printre participanți, fiind singura persoană care câștigase două premii Nobel: în 1903 pentru chimie, iar în 1911, pentru fizică.

Scopul conferinței a fost de a discuta despre teoria cuantică nou-articulată la acea vreme. Un concept pe care l-au discutat a fost dualitatea undă-particulă, în care lumina poate acționa ca particulă, precum electronii interferează ca unda de lumină. Potrivit lui Bohr, un sistem se comportă ca o undă sau o particulă, în funcție de context, dar nu poți prezice ce va face. Heisenberg a adăugat la aceasta „Principiul incertitudinii”, afirmând că este posibil să descriem poziția unei particule atomice sau impulsul acesteia, dar nu ambele în același timp. Einstein, dezamăgit de toată această incertitudine, a glumit celebru: „Dumnezeu nu joacă zaruri cu universul” - la care Niels Bohr a răspuns: „Einstein, nu-i mai spune lui Dumnezeu ce să facă”.

Rândul din spate: A. Piccard, E. Henriot, P. Ehrenfest, E. Herzen, Th. de Donder, E. Schrödinger, J. E. Verschaffelt, W. Pauli, W. Heisenberg, R. H. Fowler, L. Brillouin;

Rândul din mijloc: P. Debye, M. Knudsen, W. L. Bragg, H. A. Kramers, P. A. M. Dirac, A. H. Compton, L. de Broglie, M. Born, Niels Bohr;

Primul rând: I. Langmuir, M. Planck, Marie Curie, H. A. Lorentz, Albert Einstein, P. Langevin, Ch.-E. Guye, C. T. R. Wilson, O. W. Richardson

IMPORTANTE ÎN ISTORIA LUMII

Dictatorii

Întâlniri posibile la Cafe Central Viena

Cu puțin peste 100 de ani în urmă, capitala Monarhiei Austro-Ungare a fost casa mai multor persoane care au marcat secolul al XX-lea. Astfel, în cursul anului 1913, Adolf Hitler (foto), Iosif Stalin (foto), Leon Troțki, Josip Broz Tito și Sigmund Freud se aflau la Viena în același timp, la doar câțiva kilometri distanță unul de celălalt.

Adolf Hitler a locuit la Viena între 1908 și 1913, când a încercat, fără succes, cariera de pictor. În același timp, în 1913, Stalin a petrecut câteva luni în acest oraș, unde s-a întâlnit cu revoluționarul rus Troțki, care a publicat la Viena Buletinul Justiție (Pravda). Deci, timp de câteva luni, în 1913, Viena a fost casa a cinci oameni care au marcat cu siguranță ultimul secol în anumite perioade.

În 1913, Hitler locuiește într-un cămin pentru bărbați din Meldemannstrasse 27 din districtul XX din Viena. Fiind respins de la academia de artă, a trăit din vânzarea tablourilor sale și nu și-a putut permite o altă reședință, așa că are adăpost într-un cămin pentru bărbați, instituție înființată pentru persoanele fără domiciliu fix, unde pentru

o chirie săptămânală de 2,5 kronen, se putea închiria un pat.

În același an, Troțki locuia la Rodlergasse 25 din districtul 19 din Viena. A lucrat ca jurnalist la Viena, scriind despre războaiele balcanice și publicând în ediția de la Viena a Pravdei. El a trăit la Viena și înainte, după ce a fost exilat pentru agitație politică în 1902. După ce încercarea de revoluție din 1905 a fost zdrobită, a fugit din nou din Rusia și s-a mutat la Viena unde a avut contacte bune cu Partidul Social Democrat local și prin intermediul acestuia și-a găsit un loc de muncă ca jurnalist. Locația preferată a lui Troțki era Cafe Central din Viena, unde era relativ bine cunoscut. Există o anecdotă neîntemeiată conform căreia, în 1917, când a izbucnit Revoluția Rusă, un ofițer al armatei austriece ar fi spus: „și cine ar trebui să conducă această revoluție? Domnul Troțki de la Cafe Central?”

În 1913, Stalin l-a vizitat pe Troțki la Viena și a locuit acolo timp de o lună, în districtul 12 al Vienei, în Schönbrunner Schlostrasse 30. A fost trimis acolo de Lenin pentru un articol numit „Marxismul și problema națională”, de fapt, cercetând modul în care marxismul ar putea fi aplicat în multietnismul din imperiul Habsburgilor. Casa încă poartă o placă comemorativă, finanțată de Partidul Comunist Austriac (în 1949) și pusă acolo cu permisiunea guvernului ocupațional sovietic al Austriei. Ca parte a contractului de stat al Austriei, semnat în 1955, guvernul austriac este obligat să aibă grijă de placă.

Deși nu locuiau pe o rază de cinci mile unul față de celălalt, atât Hitler, cât și Troțki sunt atestați că au vizitat frecvent Cafe Central, deoarece era una dintre principalele cafenele din Viena. Când Stalin a fost acolo, în ianuarie 1913, a mers și el acolo împreună cu Troțki. Ar fi speculații să spunem ceva definitiv, dar cine știe, poate la un moment dat în ianuarie 1913, toți au fost acolo în același timp.

Sursa: BBC, Wikipedia

STELUȚA

Ionel ENE

Zile înșelătoare cu vânt, cu soare, cu nori uneori. Suflăt tânăr în primăvara vieții...

Mă grăbeam s-ajung undeva și nu eram deloc indiferent la ce se petrecea în jur.

Am traversat parcul, grăbit, sesizând trezirea la viață a naturii, a suflării omenești: tineri, părinți, copii, bunici, landouri, nepoți de-o șchioapă, toți ieșiseră să se bucure de soare, aer curat, liniște.

Se înserase și, într-un loc, pe alee, un bătrânel își conducea nepoțelul spre casă ținându-l grijuliu de mână. Puștiul era fericit. Trebuia să-i ferești, pentru că priveau în sus. Am încetinit pasul, atent la discuția lor:

- Ce sunt alea, tataie ?
- Steluțe, dragule !
- Vreau și eu una !
- Eh, tataie, ... Steluțele toate o să le dai tu fetelor când o să te faci mare !

Zâmbind în mine, am grăbit pasul și am

ajuns acolo...

Maitârziu, în înserarea ce se conturase, stând pe o bancă, priveam în doi puzderia de stele de deasupra.

- Azi a fost o zi superbă, am zis.

- E frumos și... n-am văzut niciodată atâtea stele. Aș vrea...

- Știu ce vreil, am șoptit rar, încet, ștergând cu un burete imaginar, de la dreapta spre stânga, ecranul stelar din fața ochilor noștri. Ți-o dăruiesc pe aceea de deasupra celei strălucitoare. O urmăresc demult. Apare dinspre răsărit și ține până dimineața...

- Mi-o dai ?

- Cu toată dragostea ! Să fie steaua ta de la mine și să-ți poarte noroc !

M-a sărutat ușor, înjumătățit, simțindu-i răsuflarea caldă și s-a cocoloșit lângă mine, bucurându-se ca un copil.

Iar eu, parșiv, în gând :

- Ce chestie ! A avut dreptate tataia!...

Cu gândul la tine

Ionel JECU

La masă m-am așezat
Ca să-ți scriu neapărat,
Aveam atâtea să-ți zic
Pe urmă să le pun în plic.

Eram tare frământat,
Oare ce m-a apucat
Așa deodată, din nimic
Când dragoste mai e un pic?

La tine, când a aflat
Cu gândul că sunt plecat,
Ea, inima a făcut clic
Deși de mult nu mai sunt șic.

M-am decis și-am consemnat:
Te iubesc! Nu te-am uitat!
Mesajul – cum era cam mic,
Pun și iubirea ca un spic.

Să-l citești pe înserat
Când e cerul înstelat
Cum nu vreau vraja s-o stric,
Îți trimit și un pupic.

Naționalitatea sfinților

Mai zilele trecute, cineva mi s-a destăinuit că intenționează să scrie un articol, fiind supărat că moldovenii noștri se roagă mai mult sfinților ruși: Serafim din Sarov, Ioan din Kronstadt, sfânta Matrona, Xenia, și nu celor de origine română: Sfântul Nicolae, Efrim Sirul, Nectarie și Ioan Gură de Aur. La afirmația mea că toți cei menționați mai sus sunt, de fapt, de naționalitate – greci, omul m-a contrazis. *N-are cum, pentru că, ori de câte ori mă rog, simt ajutorul lor! E și firesc acest lucru, fiindcă, odată ajunși acolo-n cer, sfinții cunosc toate limbile pământului, i-am zis.*

Neîncercător, acesta a scos din buzunar un calendar creștin ortodox și a început să-l răsfoiască. L-am rugat atunci să-mi spună dacă în dreptul fiecărui preacuvios scrie și naționalitatea lui. Dar el parcă nu mă auzea, încercând să mă convingă că unii sfinți sunt totuși ai noștri și alții ai lor. Ai cui, n-am înțeles, dar imediat mi-am imaginat cum acolo sus Dumnezeu li se adresează:

– Sfinte grec Nectare, Sfinte rus Serafim din Sarov, or Sfinte

român Ștefan cel Mare, ia, veniți să stăm de vorbă!

Amintindu-i, totodată, interlocutorului meu că sfinții noștri români sunt: Sfântul Calinic de la Cernica, Sfântul Irodion de la Lainic, Sfântul Voievod Ștefan cel Mare, Sfinții Brâncoveni și mulți alții, care și ei la rândul lor nu ascultă doar rugăciunile românilor, dar ale tuturor oamenilor. Fiindcă preaînălții părinți nu fac politică și nici nu se uită în buletinul nostru. Omul însă o

ținea pe a lui:

– Noi avem sfinții noștri și numai lor ar trebui să ne rugăm! Și-apoi, ce vreți să spuneți? Să nu mai scriu articolul?

– Nu. E foarte bine scris acolo-n mintea dumneavoastră. Dacă o să-l puneți pe hârtie, își va pierde valoarea!

– ...

Și aici m-am simțit obligată să-i povestesc o întâmplare cu tatăl meu, care, fiind odată într-o școală, i-a întrebat pe elevi dacă știu ce naționalitate au. La care unul dintre ei a zis: *Domnule poet, noi de naționalitate suntem cu toții copii! Ei, așa e și cu sfinții. Aceștia de naționalitate sunt pur și simplu – sfinți.* Iar, să nu ne rugăm unuia dintre ei cu gândul că acesta nu

ne înțelege limba e o rătăcire. Una care nu face decât să ne pună sufletul în primejdie și să ne umple de microbi. Iar ca să nu ne uscăm pe dinăuntru, n-ar fi rău să începem a gândi creștinește.

Doina DABIJA

redactor la revista „Literatură și Artă”, Chișinău, Rep. Moldova

Părereri despre TATĂL CERESC

Așadar, lui Dumnezeu atotputernic, așa cum este asumat în Biblie, în tripla ipostază de creator, dirigitor și izbăvitor al lumii, i se adresează rugăciunea.

Azi, Tatăl nostru, așa cum reiese dintr-un articol publicat în revista Lumea, este sub presiune la schimbare, începând cu adresarea. Se consideră că rugăciunea ar conține o favorizare a Tatălui și se vrea sincronizarea cu teme ale zilei – de data aceasta, cu egalitatea genurilor.

Profesoara de literatură comparată Judith Butler (Berkeley University) a stârnit un val internațional cu teza masculinul și femininul nu sunt fixate biologic, ci sunt construite social, care a căpătat repede răspândire. Ea a sugerat revenirea pe muntele Sinai, spre a se rescrie unele dintre porunci.

Recent, membri și episcopi ai Bisericii Anglicane au propus renunțarea la folosirea expresiei Tatăl nostru pe motiv că ar favoriza genul masculin.

Ar fi nevoie de un Dumnezeu neutru, mai inclusiv.

Reacțiile sunt variate. Unii trimit la istorie. Ei întreabă, de pildă, de unde știm că, în loc de Dumnezeu, nu a fost, la origini, ceva de genul Dumneze? Răspunsul este simplu: în urma tuturor lecturilor rezultă că Dumnezeu se află în Biblie de cel puțin 900 de ori, fără alternativă.

Evangelhia după Luca spune că discipolii i-au cerut la un moment dat lui Iisus să le arate cum să se roage. Potrivit Evangheliei după Matei, Iisus a răspuns în Predica de pe munte. Rezultatul a fost:

**Tatăl nostru,
carele ești în ceruri
Sfințească numele Tău;
Vie împărăția Ta;
Facă-se voia Ta
precum în cer așa și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
Dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă
nouă greșelile noastre precum
și noi iertăm greșiților noștri;
și nu ne duce pe noi în ispită
Ci ne izbăvește de Cel Rău.
Că a Ta este împărăția
și puterea și slava în veci. Amin.**
(în versiunea Bibliei după Bartolomeu Anania).

Alții amintesc evanghelii care îndeamnă să se roage Tatălui Ceresc, dar și Mamei Natură. Tot în aceste evanghelii, s-a brodat îndelung asupra trecerii de la un sex la altul, temă, cum se observă, copios exploatată pe fondul crizelor de azi. Din păcate, în ultimii ani se politizează orice, din cauza dezorientării, a lăcomiei electorale și a incapacității multor

intelectuali publici de a deosebi între speculație și răspunderea civică. S-a ajuns să se creadă că ar fi ora relativizării sexelor și a demantelării familiei.

Cunoscători profunzi atrag atenția că ar trebui păstrate limite în retraducerea textelor vechi. Bisericele au datoria să păstreze și să păzească acest tezaur. În Deuteronom se spune: Tot cuvântul pe care ți-l poruncesc eu astăzi, pe acela să-l păzești întru faptă; nimic să nu-i adaugi și de nimic să nu-l lipsești. Iisus le spune discipolilor: De veți păzi poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea mea, așa cum Eu am păzit poruncile tatălui meu și rămân întru iubirea Lui.

Discuția poziționării femeilor în Vechiul testament și în Noul Testament este veche, în diverse locuri fiind socotită secundă față de bărbat, în altele este salvatoarea. Peste toate, însă, atât bărbatul cât și femeia sunt după chipul lui Dumnezeu. Ei sunt pe picior de egalitate.

Tatăl nostru - se consemnează în articol – este, așadar, o rugămintă adresată lui Dumnezeu să-și facă văzută prezența în evenimentele lumii și să fie în mijlocul oamenilor. Cel care rostește Tatăl nostru se angajează, de fapt, la schimbare în direcția Împărăției Cerurilor.

Sursa: revista Lumea, martie 2023

Vă place mirosul de tămâie?

Tămâia era una dintre cele mai valoroase mărfuri ale lumii antice. Ea a fost unul dintre cele trei daruri aduse de magi la nașterea lui Iisus (alături de aur și smirnă), și ea însemna legătura cu spiritul și cu Divinul, un cadou extrem de potrivit pentru un copil menit să schimbe lumea. Este folosită și în prezent în ritualurile ortodoxe, romano-catolice, precum și în ceremoniile musulmane.

În Antichitate, tămâia era considerată echivalentul aurului, fiind una dintre cele mai prețioase și râvnite mărfuri. Oamenii bogați din acea vreme se bucurau zilnic de parfumul ei aromat, care nu doar că le dădea o stare de bine, dar avea și proprietatea de a dezinfecta locuințele.

Beneficiile tămâii pentru sănătate au fost recunoscute chiar și de cele mai importante personalități din medicină. De exemplu, Hipocrate, considerat părintele-medicinei, utiliza tămâia pentru dezinfectarea și curățarea rănilor de la nivelul pielii, pentru vindecarea afecțiunilor respiratorii precum și ca remediu pentru indigestie. Diverse cercetări științifice au demonstrat că ingredientele

active ale tămâii, cum ar fi acizii boswellici, au un puternic efect antiinflamator asupra organismului.

Extractul de tămâie poate fi administrat pe termen lung fără a produce efecte adverse, cu scopul de a reduce inflamația articulațiilor, ameliorând astfel simptomele artritei reumatoide și a reumatismului cronic degenerativ (spondiloză, artroze). Practic, tămâia este un analgezic natural.

Tămâia folosită atât intern, ca supliment alimentar, cât și extern, ca gel sau cremă de masaj, contribuie la încetinirea până la stoparea procesului de degradare a țesutului articular și cartilagin, îmbunătățind mobilitatea și crescând rezistența la efort, fără a mai

resimți durere de oase, de articulații, de mușchi sau alte dureri reumatice.

Totodată, tămâia ar putea avea, conform unor studii recente, proprietăți antitumorale, luptând împotriva celulelor canceroase. Spre deosebire de tratamentul cu citostatice de sinteză, tămâia distruge doar celulele maligne, fără a afecta celulele sănătoase, fiind astfel deosebit de eficientă în tratamentul cancerului mamar, ovarian, rectal, bucal, hepatic, pulmonar, etc.

De asemenea, are un efect benefic și asupra persoanelor care suferă de boli inflamatorii intestinale, este utilă și în tratamentul astmului bronșic, ameliorând inflamația de la nivelul căilor respiratorii și scăzând frecvența și durata crizelor de astm.

Studii recente efectuate pe animale au demonstrat că tămâia poate fi un instrument util în eforturile medicilor de a trata boala Parkinson, reușind să protejeze sistemul nervos și să îmbunătățească funcția motorie.

În plus, este clinic dovedit faptul că tămâia protejează ficatul de toxicitatea medicamentelor, a alcoolului și a aditivilor alimentari sintetici, precum și de stres și oboseală cronică. **(Rodica GORGOVAN)**

Povestea cu acarul Păun

A trecut mai bine de un secol (se întâmpla pe 2 iulie 1923) de la tragicul accident din gara Vintileanca, în urma căruia au murit 60 de oameni, iar circa 100 au fost grav răniți. O tragedie care a îndoliat sute de familii și a zguduit România acelor vremuri. Ancheta a reliefat că nefericitul eveniment ar fi fost cauzat de faptul că acarul nu ar fi observat că acul macazului, manevrat pentru a trece un tren de marfă pe altă linie, s-a defectat și nu s-a închis, iar trenul de persoane, intrat cu viteză în gară, a fost îndrumat tot spre linia unde se afla trenul de marfă, ciocnindu-se de acesta.

Că acarul - care se numea Ion Păun - a avut o vinovăție nu încapă nicio îndoială, dar faptul că a fost singurul care a plătit, printr-o pedeapsă severă a creat suspiciuni și multă bulversare în presa vremii. După tragedie, ancheta care a urmat a stabilit că numeroși pasageri au murit deoarece călătoreau pe acoperișuri, iar vinovat de producerea accidentului ar fi fost acarul Ion Păun, care ar fi trebuit să schimbe macazul. După ce a fost judecat, Păun a executat 10 ani de închisoare și a decedat la scurt timp după ce a fost eliberat. Ulterior, dosarul s-a rejudecat, iar Ion Păun a fost absolvit de vină, instanța stabilind că accidentul s-a produs pe fondul unei defecțiuni tehnice.

Povestea lui Ion Păun a dat naștere expresiei acarul Păun, sau țăpul ispășitor, ori vinovatul de serviciu, folosită atunci când doar o singură persoană este găsită vinovată și trasă la răspundere pentru a ascunde adevăratele fapte și vinovații. Dacă aruncăm o privire în ziua de azi, ar trebui să recunoaștem că unele probleme ale vremurilor de atunci persistă și în prezent. Și astăzi, adesea, în fața corupției și a nedreptății, se găsește, asemenea vremurilor în care s-a produs tragedia în urmă cu un secol, un vinovat convenabil, un acar Păun, care devine, culmea, pe nedrept, ținta oprobiului public. **(Florin BOȘNEAGU)**

ANUNȚ

Actorul **Florin Chirpac**, cunoscut publicului brăilean din zecile de roluri interpretate de-a lungul anilor pe scenele teatrelor brăilene, cu sprijinul unui comitet de inițiativă, vine în întâmpinarea iubitorilor de teatru cu propunerea de **ÎNFIINȚARE A UNEI TRUPE ARTISTICE** în scopul realizării unor spectacole pentru copii, adolescenți și nu numai.

Doritorii se pot adresa la sediul As. C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila, strada Nicolae Bălcescu, Nr 10, persoane de contact scriitorul Virgil Matei, tel. 0744678248 și actorul Florin Chirpac, tel. 0723 647 920.

EPIGRAMA

de **Mircea CONSTANDA**

Când eram mai mic

Mi-era frică de-ntuneric
Și visam ceva feeric.
Azi, lumina mi se fură
Prin factură.

Actuală

Se vaită jalnic o mătușă
Că va sosi momentul
De-o să plătească și curentul
Făcut de ... ușă!

Adrian MATEI

Pe înserat

S-a întâmplat
Când am plecat
Pe înserat
La colindat
La noi în sat.

Un împărat,
Puțin ciudat
Și cam blazat,
M-a invitat
Într-un palat
Adevărat.

Eu am cântat
Și-apoi mi-a dat
Un cal vârgat.
L-am acceptat
Necuțat,
Era bogat...

Eram argat
Într-un regat,
La semănat
Și treierat,
Tot ajutat
De-un cal dungat.

Eram în pat
Când m-am sculat.
Oi fi fost beat?

Îți dau un sfat
Ca de bărbat:
Bea cumpătat!
Nu bea fumat!

Energia copacilor și sănătatea

Fiecare copac emite un anumit tip de energie. Aceasta poate avea intensități diferite în funcție de orele zilei și de anotimp. În acest sens, copacii sunt împărțiți în două categorii:

1. Copaci care furnizează energie organelor slăbite. Aceștia au o acțiune de creștere a imunității organismului, de înlăturarea senzațiilor de durere din zona inimii și până la normalizarea circulației sanguine.

2. Copaci care absorb energiile negative din corp. Energiile emise de arbori nu sunt mereu aceleași. Copacii care-și pierd frunzele toamna pierd din energie în acest anotimp în proporție de 60-70%, pe când copacii veșnic verzi au pierderi de energie în această perioadă de doar de 25%. Aceștia din urmă au rolul de a bloca energiile negative, dar ne pot provoca dureri și disconfort în timp ce ameliorează energiile vitale din corp. Stresul de ori ce fel este ameliorat cu energia acestor copaci.

Chiar și copacii de specii diferite se pot influența energetic între ei dacă sunt plantați aproape. Astfel, dacă un plop este plantat lângă un mesteacăn, energia plopului paralizează circuitul energetic al mesteacănului, acesta rămânând fără frunze pe partea dinspre plop. În acest fel plopul devine vampir energetic pentru mesteacăn!

Același lucru se poate întâmpla și cu omul, când stă mai mult timp în preajma anumitor copaci, suferind blocaje energetice, stări dezagreabile, uneori boală.

Ce ȘTIȚI DESPRE DENDROTERAPIE?

În medicina vibrațională – încă din vremuri îndepărtate, oamenii își vindeau bolile cu ajutorul copacilor. Această tehnică poartă numele de Dendroterapie (energia vindecătoare din copaci) lată o listă de copaci incredibili care au puteri energetice deosebite:

STEJARUL – copac purificator. Un singur copac adult purifică aerul cât 1.000 de copaci din alte specii. Este considerat a fi cel mai puternic donator energetic pentru om.

Când vă aflați într-un impas decizional faceți terapie cu acest copac! Energia maximă a stejarului este între orele 21 și 5 dimineața. Vă puteți așeza și medita la umbra lui, sau îl puteți îmbrățișa! Veți simți o energie incredibilă, dacă îi dați voie să vă cuprindă.

SALCĂMUL – copacul care te scapă de stres și oboseală. Doar 20 de minute de relaxare rezemat de trunchiul unui salcâm vă va umple de bună dispoziție. Este de folos persoanelor stresate și solicitate nervos la locul de muncă, cat și femeilor la ciclu sau menopauză.

DUDUL – pomul care te scapă de durerile de cap. Acest copac are puterea de a genera energie care poate reda vigoare omului slăbit și celui cu dureri de cap. Este suficient să stai lipit 20-30 de minute de acest pom și vei simți o stare de bine, de limpezire a gândurilor, deoarece dudul este un donator energetic de excepție, având un biocâmp foarte ridicat.

CARPEN – din categoria copaci cu efect rapid! Dacă sunteți slăbit sau apatic, atunci veți vrea să apelați la acest donator energetic. Efectul său este rapid și vizibil, însă vine și cu o serie de contraindicații! Nu stați în preajma lui mai mult de 5-10 minute, pentru că este mult prea puternic și poate să facă o supraîncărcare energetică, nu tocmai benefică.

MESTEACĂNUL – copacul rănilor din

dragoste. Sub el se poate sta mai mult timp oferind energie vindecătoare, în special femeilor și copiilor.

Mesteacănul este renumit pentru faptul că oferă ajutor în problemele de piele și îmbunătățește starea de spirit. De asemenea, se spune despre mesteacăn că vindecă rănilor din dragoste, linisteste psihicul... și totodată ajută persoanele false să se reabiliteze. Energia mesteacănului întărește sistemul imunitar. Zona din preajma mesteacănului este protejată de bacterii, viruși și microbi.

Se spune că în perioadele de epidemii de holeră și ciumă, gospodăriile care aveau un mesteacăn în grădină erau protejate. Pentru a crește imunitatea organismului umpleți un săculeț cu frunze mărunțite și pe timp de noapte lăsați săculețul deschis. Dimineața închideți-l, pentru a nu intra în contact cu alte energii.

NUCUL – vampirul energetic. Cunoscut în popor ca vampir energetic, nu ar trebui să fie plantat la distanță mai mică de 10 m de casa sau locul de relaxare din grădină. Staționând 5-10 minute la umbra lui scăpați de excesul de energie negativă, vindecând bolile inflamatorii și oferind liniște sufletească.

Pădurea și copacii ne încarcă bateriile însă trebuie să înțelegem ce copaci ne pot face cu adevărat bine. Important este să încercăm să intrăm în rezonanță cu aceștia. Dacă nu le cunoaștem tipul de energie vom simți dacă starea se accentuează (atunci căutăm un alt copac), dacă starea se îmbunătățește înseamnă că putem să ne bucurăm de energia binecuvântată a acestora. (sursa: sunt-sănătos.ro)

SALCIA – copacul care te vindecă de negativism. Salcia este recomandată persoanelor care văd doar partea neagră din viață, care plâng tot timpul. Acest copac preia energia negativă din corpul uman și o elimină, fapt pentru care se numește plângătoare.

Se recomandă să stați 30 minute în brațele salciei pentru a scăpa de energiile negative, după care este indicat să mai poposiți sub stejar și salcâm.

Terapia cu salcie este recomandată între orele 19-21, în special primăvara, până la sărbătoarea de înălțare. Când sunteți demolat psihic puteți purta o brățară din crenguțe de salcie la încheietura mâinii timp de 30 minute.

Energia din salcie crește inclusiv potența sexuală.

TEIUL – din categoria copacilor împotriva stresului și anxietății. Energia minunatului copac îndepărtează stresul, anxietatea și stările depresive isterice. Energia teiului se păstrează în crengile înflorite timp de 21 de zile, după care energia se scurge.

PINUL – copac pentru vigoare. Este suficient să poposiți 5 minute sub pin și să țineți în mână stângă câteva ace pe care să le masați ușor între degete și v-ați luat energia și vigoarea de care aveți nevoie. Acesta transmite o încărcătură energetică mare. Oamenii cu probleme cardiace nu ar trebui să apeleze la energia acestuia.

BRADUL – copacul care îndepărtează spiritele rele. Din străbuni a fost considerat copacul magic, a cărui rășină îndepărta spiritele rele. Băile cu crenguțe și muguri de brad aduc vindecare în boli reumatismale și răceli.

MOLIDUL – copacul care te scapă de emoții negative. Energia molidului scoate din tine toate emoțiile negative, calmează stresul și iritarea, aduce starea de somn după 3-5 minute de stat lipit de el.

PĂRUL – pomul vindecător al durerilor de cap. Ca orice fel de pom fructifer de cultură, părul este un donator slab de energie. Pentru încărcare energetică apelați la pomii sălbatici.

ALUNUL – vampir energetic. Este asemenea bradului, un vampir energetic. Acesta neutralizează energiile negative, ameliorează frica, anxietatea și nervozitatea.

PLOPUL – copacul care te scapă de dureri. Energia lui ameliorează tensiunea nervoasă, anxietatea, durerile de cap și de dinți.

CIREȘUL PĂSĂRESC – este un alt vampir energetic. El are un efect benefic în bolile inflamatorii, în tumori și congestii.

C A S T A N U L – copac cu efecte halucinogene. Este cel mai activ din punct de vedere energetic, între orele 1 și 7 dimineața, însă apropierea îndelungată de acesta poate da o stare falsă de confort psihic, putând da chiar și efecte halucinogene. Vizitați-l în reprize de 2-3 minute.

Mărturie istorică

„Babă” pe malul brăilean al Dunării

Această piesă metalică, robustă, rece și înfiptă adânc în malul brăilean al Dunării numește „babă”. A fost îmbrățișată de-a lungul vremii de sute și mii de parâme ale pontoanelor, corăbiilor, vapoarelor, șlepurilor și ale altor ambarcațiuni, venite de prin toate colțurile lumii să încarce cerealele Bărăganului, dar și multe alte mărfuri rare și mult căutate prin alte colțuri ale pământului.

Odată ajunse la Brăila, vapoarele își vărsau din burduhănoasele cale și magazii, piatra cărată sute și mii de mile, menită doar să țină vasul țeapăn și pe linia de plutire, pentru a nu cădea victimă valurilor sau vârtejurilor iscate de furtuni sau vânturi năprasnice iscate din

nimic. Piatra, era apoi frumos așezată și rânduită pe străzile urbei, consolidând atât terasamentul cât și aspectul întregului oraș civilizat și așezat temeinic în rândul marilor metropole ale lumii.

Cerealele erau apoi cărate din magazinele din imediata apropiere a portului, bine păstrate, dar mai ales bine tocmită, de en-grosiști sau misiții locului și încărcate apoi în vase, de către hamalii care își vindeau munca și sănătatea pentru un preț de nimic.

Faima Brăilei, ca oraș cosmopolit, poartă a Țărilor Române spre lumea largă și plină de necunoscut, târg bogat și înfrumusețat cu clădiri zdravene și încărcate de istorie, de un romantism de neegalat, dar și

populat cu oameni harnici și isteți, însoțiți de femei frumoase și dragăstoase, pleca desigur peste mări și zări, doar prin portul și docurile de la Dunăre.

Această babă care s-a încăpățânat să reziste până în zilele noastre, a fost martor neclintit și mut, la toată istoria orașului. Dacă îți vei apropia urechea de metalul rece și lustruit de trecerea timpului, al guguloiului de fier, vei auzi negreșit în surdină, glasurile, freamătul și muzica vrăjită a acelor vremuri de mult trecute.

Ing. Vasile MUNTEȚĂ

Glume satirice în patru rânduri

**Stela Șerbu
RĂDUCAN**

Colindul hoților

În sfârșit, ne bucurăm:
Vine iarna cea geroasă,
Pe la case colindăm
Când boierii nu-s acasă.

Bărbați în izmene

În pat cu ei ne strecurăm
mereu ne păcălesc, bandiții!
Dar fără de ei, noi cum să stăm?
Indispensabili sunt iubiții!

Omul de zăpadă

Oală-n creștet îi vom pune,
năstureii din cărbune.
A ieșit așa draguț!
Morcovul nu-i cam micuț?

Penthaus-ul din... Țicău!

Aurel FURTUNĂ

Pe mai multe posturi de televiziune s-au dat imagini reprezentând distrugerea primului muzeu memorial închinat unui scriitor: Bojdeuca din Țicău. Așa-zisa restaurare a casei lui Ion CREANGĂ arată - după părerea noastră! - jalnic. Acoperită cu tablă, probabil donată de firma BILKA, a fost electricificată și i s-au pus ferestre din termopan!

Ca să faci acest lucru trebuie să fii cel puțin lipsit de minte! Curtea bojdeucii din Țicău arată din cauza amenajărilor de după... restaurare precum cea a... mausoleului celui ce deține monopolul marmurei românești.

Țara aceasta, după ce că este tristă, nu respectă nici măcar cele mai simple reguli de conservare a patrimoniului cultural național.

Este de neimaginat ceea ce s-a putut întâmpla la Iași din cauza și a ultimilor doi miniștri ai Culturii, dacă nu mă înșel penultimul fiind actualul purtător de cuvânt al primului ministru Ion Marcel Ciolacu, Lucian Romașcanu, următorul ministru fiind, desigur, nici nu se putea altfel, Raluca Turcan (educată - nu și în domeniul patrimoniului! - la Moscova). Este o adevărată infamie să distrugi un asemenea monument, o casă memorială cu valoarea istorică și literară a bojdeucii lui Ion Creangă, unde a locuit pentru puțin timp și marele Mihai Eminescu, tocmai în anul în care, la data de 31 decembrie, se împlinesc 133 de ani de la trecerea în neființă a celui ce a scris nu numai Amintiri din copilărie ci și povestirile și poveștile atât de cunoscute și prețuite.

Dumnezeu nu-i va ierta pe cei ce i-au construit o... vilă de baron local celui ce va rămâne pentru totdeauna în istoria literaturii române Ion CREANGĂ.

ÎNTÂLNIREA EPIGRAMIȘTILOR

(Ediția a XXXVI-a)

În Casa memorială Petre Ștefănescu-Goangă - care găzduiește deocamdată sediul Casei de Cultură a Municipiului Brăila - a avut loc sâmbătă, 29 septembrie 2023, cea de-a XXXVI-a ediție a ÎNTÂLNIRII EPIGRAMIȘTILOR.

Dimineață a avut loc vernisajul expoziției lui Florin Gabriel Călin cuprinzând portrete șarjă ale unor participanți precum și reprezentări animaliere, toate fiind în concordanță cu tema concursului din acest an - OAMENI ȘI ANIMALE - sub fiecare lucrare a talentatului plastician brăilean fiind plasate catrene și epigrame semnate de Alexandru Hanganu.

După vernisaj oaspeții sosiți din țară și din Republica Moldova au fost însoțiți de epigramiștii brăileni - ca totdeauna, un număr mic dintre ei - la bordul unei nave pentru a vedea podul de peste Dunăre proaspăt terminat ce leagă Brăila de județul Tulcea, o adevărată bijuterie inginerescă, demnă de atenția celor ce vor avea ocazia să o vadă.

În după-amiaza aceleiași zile, într-o sală a casei memoriale au stat - puțin cam prea înghesuiți - atât oaspeții și epigramiștii brăileni, ca și câțiva spectatori care și-au dorit să participe cu orice preț la gala laureatilor acestei ediții.

Și-a adus contribuția la acest eveniment și Formația *Antiq* cu un program ce era totuși format din piese muzicale pentru... Sala Polivalentă!

Directorul Casei de Cultură a Municipiului Brăila, Emanoil Ciucaș și președintele

Cenaclului Umoriștilor Brăileni **Ștefan Tropcea**, umoristul Mihai Frunză au înmănat ca de obicei premiile ediției.

Marele Premiu *Ștefan Tropcea* a fost obținut în acest an de către Ion Diviza (Chișinău, Republica Moldova).

S-au acordat următoarele premii:

Premiul I-ai: Daniel Barbu (Iași);

Premiul al II-lea: George Eftimie (Buzău);

Premiul al III-lea: Constantin Tudorache (Ploiești).

S-au acordat și următoarele mențiuni:

Mențiunea I-ai: Florina Dinescu (Ploiești), Gheorghe Cireap (Cluj-Napoca) și Vasile Vajoga (Iași);

Mențiunea a II-a: Petru Brumă (Constanța) și Gheorghe Bălici (Chișinău, Republica Moldova); Mențiunea a III-a: Laurențiu Ghiță (București) și Ion Toderașcu (Costești, jud. Vaslui).

S-au mai acordat trei premii speciale epigramistelor: Constanța Apostol (Galați), Elena Mândru (Iași) și Elis Răpeanu (București).

La această ediție a fost prezent Ion Nicolescu, președinte al Asociației Culturale *Ion Băieșu* din Buzău, care a înmănat epigramistului Ion Moraru (Independența, jud. Galați) *Premiul Special Ion Băieșu*, cu prilejul comemorării a 30 de ani de la trecerea la cele veșnice a vestitului scriitor buzoian.

Epigramista Ramona Ilade din Iași a primit un premiu din partea Asociației Culturale *Renașterea Buzoiană*, premiu înmănat de același Ion Nicolescu. (**Victor FĂNTĂNĂ**)

Scriitorul Panait Istrati despre Alexandru Ioan Cuza

La vremea potrivită, într-unul din primele numere ale revistei „Casa Speranței”, întorcându-ne astfel la începuturile anului 2015, evocam Unirea Principatelor Române ca fiind una dintre paginile luminoase din istoria patriei noastre, reliefând cu prisosință meritele strălucitului voievod Alexandru Ioan Cuza, cel care a pus bazele României moderne, ales la 24 ianuarie 1859 domn al Țării Românești, după ce, mai înainte, la 5 ianuarie fusese ales în unanimitate domn al Moldovei.

Istoria și istorisirile (cine nu a auzit de „Ocaua lui Cuza” sau „Moș Ion Roată și Vodă Cuza”) nu pridesc în a relata despre „faptele lui cele mari care sunt nepieritoare” – vorbe întrebuințate la trecerea în neființă a domnitorului de Mihai Kogălniceanu, cel care a fost mereu părtaș lui Cuza ca Prim ministru, alături de Elena Doamna.

Stins din viață la vârsta de numai 53 de ani, pe meleaguri străine, la Heidelberg, după ce „monstruoasa coalțiție” – conservatori dar și liberali radicali precum I.C.Brătianu sau C.A.Rosetti, l-au înlăturat de la putere și l-au obligat să părăsească țara la 11 februarie 1866, principele Alexandru Ioan Cuza a fost înmormântat la Ruginoasa, dar azi își găsește odihna la Biserica „Trei Ierarhi” din Iași.

Reiau în întregime inedita, spun eu, evocare, legând-o, ca brăilean fiind, de meleagurile natale.

Eroina scriitorului - „Domnița din Snagov”, reliefează climatul premergător Unirii Principatelor Române

Pentru cititorul interesat de trecutul nostru, nu atât formal cât mai ales emoțional, ar fi interesant de reținut, fără alte comentarii, ceva din povestirile marelui nostru scriitor brăilean Panait Istrati, cel revendicat de două culturi (franceză și română), care reconstituie în parte vremile de dinaintea Unirii Principatelor, observând situația omului de rând și starea de spirit premergătoare evenimentului, povestiri ce și-au găsit locul în opera sa, tradusă în 30 de limbi, operă ce a devenit bun al literaturii universale.

Iată deci, câteva fragmente, spicuiți, culese din una dintre „Povestirile lui Adrian Zograffi” și anume „Domnița din Snagov”, care reamintesc cititorilor farmecul aparte al narațiunii, amestecul de inedit, eroism, mister, istorie, onoare și demnitate al înaintașilor noștri în lupta lor pentru independență și unire sau care pot să

trezească interesul pentru scrierile celui care spunea „Ca să fii pretutindeni trebuie să fii undeva: pentru mine acest undeva a însemnat Brăila! Regina mea dintre sălcii și salcâmi, în care au încăput aproape toate neamurile și bisericile lumii”.

Dar să părăsim acest nou și generos subiect care încearcă să se strecoare din memorie și să revenim la eroina povestirii „Domnița din Snagov”, mângâiată cu renumele „Florica codrilor”. Ea însăși căpetenie a unei cete de haiduci, a chemat

la întâlnire celelalte căpetenii „în prima săptămână a lui florar, pe Culmea Șoimului de lângă Izvorul Tazlăului cu gândul de a se supune cu toții unei datorii mult mai anevoioase decât răzburarea, dar pe de altă parte, mult mai rodnică în ridicarea fraților doborâți...”, spune autorul prin gura unuia dintre eroi (Irimia, fiul domniței), continuând apoi povestea trăită de haiduci. Era în anii de dinaintea unirii Principatelor Române, când Alexandru Ioan Cuza încă nu îmbrăcase tunica albastră cu epoleți auriți. „Primăvara anului acela, deși timpurie și blândă, fusese ploioasă. Astfel că ceata noastră putu să părăsească birlogul ceva mai devreme decât e în obiceiul haiducilor ; dar despre coborît la câmpie nu putea fi vorba pînă una-alta.

Drumurile erau desfundate, greu de străbătut, nici un cărauș nu se urnea din loc. Floarea Codrilor, căpitanul nostru, hotărîse ca strămutările mai mari să le facem prefăcuți în cărauși. Ne spunea, pe bună dreptate, că mai curînd ne vor căuta puterile pe drumurile de munte decât prin orașe sau la câmp deschis.

Trebuia să ne lăsăm de obiceiurile prea răsuflăte care-l țineau pe haiduc departe de pămîntul pe care gemea fratele său, țaranul. Acum era nevoie să ne apropiem de omul acesta îndobitocit de patru veacuri de jaf și împilare, să-l facem să se deștepte din somnul său jalnic, să priceapă că haiducii nu-l vor putea scoate de sub jug cîta vreme el se va mulțumi să-ndure....

Firește, toată încercarea de răzvrătire n-avea să ne împiedice să prădăm și să pedepsim, cînd s-ar ivi prilejul, pe marii vinovați, noi însă trebuia să socotim aceste lucruri ca venind în al doilea rînd, potrivite doar să țină treji oamenii și să mai potolească setea lor de răzbunare rămasă dintr-o haiducie învechită, stîngace.

Astfel chibzuise femeia cu inima largă și mintea ageră în toată iarna aceea lungă căreia îi urmase primăvara anului 1854.... Pe omul cu inima largă îl macină amărăciunile cu miile, cît îi viața de lungă; dar nici una nu-i e atît de greu de îndurat ca suferința apropielii său: așa-i sufletul de haiduc!

Atît e de frumos pămîntul, atît sunt simturile noastre de puternice, și cerințele gurii atît îs de neînsemnate, că trebuie cu adevărat să fi venit pe lume fără ochi, fără inimă, numai și numai cu lăcomia

nesățioasă de a mistui totul, ca să te cobori la jefuirea aproapelui și la sluirea vieții în loc să-ți fie dragă dreptatea și mila și dreptul tuturor la fericire.

Prin asta se deosebește haiducul de restul lumii, de lumea nesățioșilor, și-ajunge dușmanul ei.... Haiduc e omul care-i bun din naștere. Numai bunătatea deosebește pe om de vită: atîta lucru «ales» are viața omenească.... Ca toată lumea să fie mai bună, tot omul trebuie să fie haiduc. Cu vorbele astea începu Floarea Codrilor sfatul haiducilor de pe Tazlău.... Să nu-mi vorbești de-o omenire împărțită în două. Eu nu știu decît de o singură despărțelă: între drept și nedrept, între bun și rău.

Să împărți lumea între cei de sus și cei de jos, să pui în seama celor dinții toate cusururile și în a celorlalți toate părțile bune, și să vrei să-i nimicești pe unii pentru ca să dai pămîntul celorlalți ar însemna să nu schimbi nimic în viața de azi, pentru că-i greu să găsești năpăstuiți care să nu fi avut și ei, în viață, poftă să năpăstuiască. Totuși, fără vorbă, cei mai mari nelegiuți sînt ăi de cîrmuiesc omenirea, ei calcă singura lor datorie: aceea de a sili lumea să fie dreaptă începînd prin a fi dreptei ei înșiși...

De altminteri, eu tare mă-ndoiesc că haiducia cea mai bună e cea făcută în afară de lege. Pînă în ziua de azi, îmboldită de tinerețea mea înflăcărată, am lucrat astfel, după chibzuiala mea, mai întîi la Snagov și mai apoi la Constantinopol, și cu mai mult folos decît toți haiducii care lucrau în codru, la un loc.

Mulțumită, în parte, legăturilor mele cu trimișii Franței și Angliei la Stambul, cu generalul Aupic, cu lordul Canning, a putut fi răsturnat hrăpărețul Mihai Sturza și s-a urcat pe scaunul Moldovei omenosul Grigore Ghica. Tot eu am putut ocroti, la Brusa, grupul de tineri boieri care încercase și el să facă un «1848» și s-a pomenit surghiunit în Anatolia. M-am străduit să i se îngăduie întoarcerea în țară și avem și acum legături strînse. Sînt oameni cu creștere și școală apuseană și împilarea, fie că o fac străinii, fie că o fac ai noștri, îi împinge la răzvrătire, iar pentru ca s-o zdrobească, ei primesc bucuros ajutorul oricărui om iubitor de țară.

În fruntea lor se află un bărbat pentru a cărui bună-credință pun capul. O să vă-ncredințați chiar voi, pentru că l-am poftit aici, la întâlnirea noastră, și trebuie să pice-acum de la lași: este hatmanul Miron, pe care l-am împins pînă în slujba de căpitan al miliției moldovenesti...

Ce ne trebuie nouă e pămîntul pe care l-au furat țărănilor și legi cumsecade pentru toată lumea. Asta nu se poate înfăptui decît înlocuind tirania de azi cu o cîrmuire dreaptă care să aibă la temelie poporul.

Dar unde-i voința poporului care să

împingă pe oamenii noi să-și ia sarcina asta? Nicăieri. Poporul e ținut sub obroc, departe de ori ce e cugetare, de orice gînduri noi. Atunci, fără popor, cu cine să începi? Cu voi, vizătorii mei, cu Mironii răsculați care ne vin de sus!.... Dar mai presus de toate, mai presus de toate, să fim cinstiți cu cei cinstiți, drepti cu cei drepti, buni cu cei buni, și cu casa mea, casa haiducilor lor, (n.r. – de pe moșia Snagovului, înconjurată de păduri și singurătatea apelor) viața nu va avea decît un singur rost: să facem dreptate în țara asta amărîtă, chiar s-o smulgem cu sila de-o fi nevoie.

Căci omul care nădăjduiește își deschide inima și se-aruncă și pe-o stană de piatră ca s-o încălzească cu sîngele său, dar, dacă se pomeneste scuipat în obraz, e-n stare să-l calce-n picioare pe mișel, pentru că nu cu oameni trebuie alcătuită lumea asta, ci cu oameni buni. Iată ce am învățat de la viață, trăind...

- Căpitane Miron, ceasul se apropie. Mă întorc de la Constantinopol încredințată că rușii vor pierde războiul din Crimeea. Napoleon făgăduiește înfrîngerea lor pentru anul viitor. Dar turcii nu-și vor putea păstra roadele izbînzii, cel puțin în ce privește principatele. Franța și Anglia sprijină pe uniști. În străinătate lucrurile au mers foarte departe pe drumul ăsta. Trebuie ca și în principate să fie la fel. Cum stăm?

- Stăm din ce în ce mai bine.

Oamenii de seamă, tineri sau bătrîni, sînt pentru unire. Cu toate astea, separatiștii rămîn încă destul de tari, mai ales la noi în Moldova, unde caimacamul uneltește pe față împotriva unirii și cumpără partizani și în țară, și la Stambul. El nădăjduiește să i se dea scaunul Moldovei. Treaba asta e pe placul tuturor dușmanilor noștri, și al rușilor, și al turcilor, și al austrieilor.

- Da, dar nu-i pe placul Franței, prietena noastră; și ea va birui. Așa că nu mi-i teamă

de caimacam, cu toată averea nesfîrșită a nevastă-sii, cea mai bogată femeie din țara Moldovei: chiar nevastă-sa e cu sufletul pentru unire; pe deasupra, am avut eu grijă să-l încondeiez la Poartă ca vîndut rușilor și dușman turcilor.

Eu mă tem însă de altceva, mă tem de slăbiciunea noastră, de nepriceperea noastră, pentru că, aflați: Franța, ca să ne poată sprijini pînă la capăt, ne cere dovada voinței țării, a voinței poporului român, și eu știu foarte bine că pentru sărmanul nostru popor vorbesc azi doar cîteva mii de intriganti egoiști și ambicioși.

De aceea, căpitane Miron, pun toată nădejdea mea, dinspre partea Moldovei, în tine și în Alexandru Cuza, voinicul ăsta care-ți trîntește adevărul în față; cam muieratec, e drept, dar bun și cinstit. Va ajunge repede polcovnic (n.r. - colonel) în armata caimacamului. Încearcă și bagă-i în cap să aibă puțină stăpînire de sine, puțină fățarnicie. Poate că într-o zi o să-i fii prim-ministru...

- Dar ce visezi tu să faci din ispravnicul de Galați?

- Primul domnitor al unei Români noi!

Toți haiducii se ridicară ca un singur om. Auziseră vorbindu-se de cinstea acestui boier, necrutător cu jăcmănitarii din tagma lui, simplu în apucături, și care mergea cu curățenia sa sufletească atît de departe, încît disprețuia chiar și dregătorii, demnități ce s-ar fi potrivit rangului său. Era socotit ca singurul în stare să taie-n boieri ca-n carne vie.

Urale nemaipomenite zguduiră văzduhul. Douăzeci de fluieri se porniră pe cîntat „bătuta”, cel mai îndrăcit din toate jocurile românești...”

Consemnări, sublinieri și boldări în text,
jr. Aurel HÂRJOGHE, vicepreședinte
al Consiliului director
al C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila

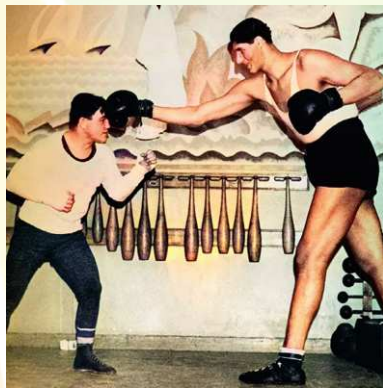
Tristul destin al celui mai înalt pugilist: GOGEA MITU

În vara anului 1935 canicula făcea ravagii în București. Străzile erau pustii, liniștite, doar din când în când se mai auzeau vocile oltenilor care-ți ofereau pepeni sau struguri din coșurile lor grele, agățate pe o cobiliță, ce-i cocoșau pe bieții vânzători.

Într-o astfel de după-amiază, aproape pe înserat, bat la fereastra mea cei doi frați Kittner, colegi de școală, care, uimiți, mi-au spus că la croitorul Georgescu, cel de după hotelul *Select* de pe str. Sfinților, la numai câteva case de noi, au văzut un uriaș și că s-a adunat o droaie de oameni în fața micuței vitrine a *maestrului*. Am lăsat pe masă manualul de latină și am șters-o imediat din casă. Înăuntru, ce să vezi? Un uriaș stătea zăbind în fața oglinzii montate pe un perete, iar pe un scaun se urcase croitorul, având în mină un centimetru pentru a-i lua... măsura. La doi metri de ei se afla un fotograf, care a immortalizat pe peliculă acest eveniment, în dorința de a-și face reclamă. Ingeniosul croitor, probabil și un admirator al boxului, a așezat a doua zi la loc de cinste, în mijlocul vitrinei, această fotografie. Alături erau scrise următoarele: *Aici își face haine uriașul boxer Gogea Mitu*. Uriașul avea o înălțime de 2,25 m și o greutate de 130 kg, presa vremii denumindu-l *noua cometă a boxului românesc*. Dar, în fond, cine era Gogea Mitu? Pe numele său adevărat, după cum scrie „Almanahul boxului” din anul 1947, Gogea Mitu se numea Gogu Ștefănescu (GOAGĂ) și se născuse la 14 iulie 1912, în satul Mîrșani din județul Dolj. Gonit de sărăcie la București, doljanul, datorită fizicului său impresionant, a ajuns număr de atracție la bălciul din Târgul Moșilor, unde un patron isteț a știut să speculeze curiozitatea vizitatorilor. Bietul tânăr trebuia să rămână câte 10-12 ore într-un cort prin fața căruia defilau zeci și zeci de spectatori care plăteau 5 lei un bilet de intrare pentru a-l vedea pe fenomenalul uriaș.

La 21 de ani, părăsind penibilă situație de *manechin-circar*, Gogu Ștefănescu-GOAGĂ, alias Gogea Mitu, se angajează hamal în gară. Cel care l-a descoperit și i-a îndreptat pașii către box a fost antrenorul de origine italiană Umberto Lancia, care a trăit multă vreme în țara noastră. Umberto l-a inițiat pe acest uriaș în abc-ul boxului, încurajându-l mereu că în scurt timp îl va bate și pe celebrul italian Primo Camera. Dar nu Umberto Lancia a fost acela care i-a schimbat numele lui Gogu Ștefănescu în Gogea Mitu. Odată, la unul dintre antrenamentele care aveau loc în sala CFR-ului, un boxer de categorie inferioară, urmărindu-l pe uriaș, ar fi zis: Ce gogea-mi-te pugilist? Și de atunci i-a rămas oficial numele de Gogea Mitu.

Cariera lui Gogea Mitu a fost scurtă. Un mare animator al boxului bucureștean, Dinu Dobre, l-a ajutat pe Umberto Lancia în pregătirea lui Gogea Mitu. Într-o după-amiază, pe când se antrena pe aleile din parcul Herăstrău (în zona Bordeieului), unde Gogea Mitu trebuia să facă o lungă ședință de

cros, acesta s-a dus să se... bălăcească în Herăstrău. El a înaintat și încet, încet a ajuns ca apa să-i treacă de gât. Neștiind să înoate și, în plus, uriașele sale picioare înnămolindu-se în mâl, era pe punctul de a se îneca.

Când mergea pe jos spre Calea Victoriei, sute de pietoni l-au recunoscut pe Gogea Mitu și în câteva minute, un adevărat cortegiu se afla în spatele lui. S-a îndreptat cu pași mari spre

fostele Galerii ale Blanduziei, unde se afla un magazin de articole sportive spre a-și comanda o pereche de ghete de box... nr. 56. Lumea s-a masat *ca la urs* în fața prăvăliei, așteptând ieșirea lui Gogea Mitu.

Pentru prima oară în cariera sa de boxer, Gogea Mitu a lăsat o bună impresie în anul 1935, când, într-o nocturnă disputată pe arena *Venus*, uriașul din Dolj l-a ridiculizat pe italianul Grizzo, care s-a prăbușit ca o stâncă dinamitată sub rafalele elevului lui Lancia. În scurt timp, Gogea Mitu l-a făcut apoi k.o. pe un alt colos al boxului nostru, greul Dumitru Pavelescu.

Managerii de peste hotare au aflat imediat de *Uriașul din România* și telegramele au început să sosească tot mai des pe adresa antrenorului-manager Umberto Lancia. Tentat de câteva oferte serioase, Gogea Mitu și Umberto Lancia s-au urcat în tren cu destinația Paris. N-a trecut multă vreme și pe pereții clădirilor și în vitrinele pariziene au apărut afișe multicolore care anunțau lupta *giganților* Gogea Mitu-Bergman (un uriaș de 2,05 m). Spectatorii francezi au fost captivați de acest meci, la sfârșitul celor 6 reprize juriul acordând o decizie de egalitate.

Gogea Mitu era plimbat ca un număr de atracție pe străzile Parisului în mașini descoperite. I se făcea o reclamă neobișnuită, fiind prezentat la numeroase exhibiții care adunau în arene mii de spectatori. Proprietarii marilor restaurante îl invitau în fiecare zi la dejun, lipind pe vitrină un afiș în care se putea citi: *Astăzi uriașul boxer român Gogea Mitu ia dejunul la restaurantul nostru*.

Și uite-așa, de la o zi la alta, Mitu, împreună cu Umberto erau invitați la fel de fel de ospățuri. În același timp, flăcăul din Mîrșani - Dolj își pregătea valizele să plece de la Paris într-un lung turneu în Italia și Statele Unite ale Americii. Răcind după un antrenament, contractează o pneumonie, îmbolnăvindu-se apoi de tuberculoză. Întors în țară, medicul federației, dr. Puiu Stroescu, face eforturi de a-l salva pe acest tânăr, care nu avea plămâni dezvoltati pentru un fizic uriaș. În acel an, 1936, Gogea Mitu se stinge din viață. Uriașul din Mîrșani-Dolj a apărut ca o cometă, dispărând în aceeași manieră. Speranțe spulberate pentru cel care avusese promisiunea de a deveni al doilea Carnera. Se presupune că ar fi fost asasinat. Indiferent de adevăr, uriașul boxer va rămâne unul dintre personajele fascinante ale istoriei noastre.

Din volumul „7,8,9... OUT!” de Paul OCHIALBI

PATRIA

**Marian Valeriu
GĂUREANU**

Acolo unde munții falnici din veci ne
dănuie în hore,
Cu plete albe sub coroane și abanos
de codru-n vale,
Se domolesc în bărăgane ca aurul
sclipind în soare,
Și-n genunchiază lângă Istros,
cântându-și bocetu-n cavale...

Acolo unde doar în tine bat clopote
din catedrale,
Și-n tâmpile-ți răscolește dorul
cântatul toacelor din culme,
Unde din bucium răsar stele și
blânde doine vesperale,
Acolo-ți este nemurirea și tot ce ai
mai sfânt pe lume:

PATRIA!

De simți din pumni cum izvodesc ale
străbunilor cetăți,
Cum inima-ți tresare-n piept în ritm
de marșuri triumfale,
Cum din pământul răscolit răsar
eroi ca alte dăți,
Umăr la umăr cu credință, fără să
șovăie pe cale...

De simți părinți în rădăcini și ploi de
lacrimi în coroană,
Cum aripi de arhanghel cresc în
sfântul plânset de balade,
Cum zbori netulburat spre zei și
apoi cum te cufunzi în țarnă,
Acolo visele-ți sunt sacre iară
pământul ți se cade:

PATRIA!

Virgil ANDRONESCU

Năsucul ei lipit de geam

Privesc către fereastra ta și plâng.
Destinul mi-e potrivnic... oare?
Cu lacrimile-n ochi mă rog și mă
închin:
să te zăresc măcar un dra...

Zăresc o siluetă de copilă dulce
și în plan secund, îndepărtat,
un brad iluminând candid...
Un gând nevinovat chemând pe Moș
Crăciun...

Năsucul ei lipit de geam mă-ndrumă:
„va fi bine!”. Și mă petrece
privindu-mă îndelung „...mami te
iubește!”

Zile de iarnă la clubul C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila

Odată cu venirea anotimpului friguros, Clubul asociației noastre, afiliat Cenaclului Casa Speranței, cunoaște o efervescentă deosebită. Numeroși membri ai Asociației C.A.R.P. Ana Aslan, pensionari, iubitori ai jocului minții - șahul, precum și amatori de jocurile de table și rummy, se întâlnesc aici și petrec în voie clipe de destindere.

Menționăm că programul clubului este în zilele de luni - joi, între orele 7,30 - 13,45 și vineri, între orele 7,30 - 12,30.

Jocuri atractive

Rummy este un joc cu piese (numite și pietre) pentru 2, 3 sau 4 jucători, inventat în Israel, în jurul anului 1930 de către Ephraim Hertzano

(Herțeanu), născut în România și care mai apoi a emigrat în Israel. Setul de rummy conține 106 piese, 4 table de joc, și o hârtie cu instrucțiuni.

Denumit pe bună dreptate sportul minții, inventat în antichitate, șahul este unul dintre cele mai populare și

îndrăgite jocuri din lume, O.N.U. estimând că aproximativ 8 la sută din populația lumii îl joacă în mod regulat.

Cât despre jocul de **table**? Majoritatea îl practicăm, indici ale primelor jocuri asemănătoare provenind, zice-se, din Egiptul antic.

Știm doar că acesta combină mutările inteligente pe tablă cu un dram de noroc. În imaginile de față i-am surprins, într-o zi obișnuită, pe câțiva dintre împătimiții iubitori de aceste jocuri, prezenți aproape zi de zi în primitorul nostru

Club: Mihai Dumitru, Adrian Priceputu, Costel Răducan, Gheorghiță Răducan, Nicolae Irimia, Stan Gheorghe, Dumitru Șerban, Ioan Mincă, Dumitru Lungu, Gică Preda, Dumitrache Soare, Lucian Tătaru.

Invitație la bibliotecă

La biblioteca noastră, care numără peste 2500 de titluri de carte, în ciuda a ceea ce se spune, că nu mai este citită, „grație” utilizării, pe scară tot mai largă a textelor online, vin persoane, în special bunici sau părinți, care solicită cărți pentru citit, considerând că pagina scrisă pe hârtie oferă mai multă plăcere și relaxare.

Precizăm că pe rafturile bibliotecii se află cărți din variate domenii - beletristică, clasici ai literaturii române și

universale, sport, medicină, psihologie, tehnică, medicală, aventuri, pentru copii, de știință, monografii, memorialistică, umor, teatru, științifico-fantastice, istorie, politică, geografie, compendii, atlase, dicționare etc, precum și sute de exemplare de reviste și publicații.

Doamna **Șerbana Oprea** (foto stânga), membră a asociației noastre este o cititoare demnă de toată lauda. Are și o „strategie” de

S-a întâmplat în Franța

Era într-o după-amiază frumoasă de septembrie din 2022. Stăteam pe o terasă, în centrul orașului La Rochelle (Franța), și savuram un pahar cu bere, în timp ce discutam la telefon cu fosta mea colegă Maria Nicolai - care a luat cuvântul la ultima prezentare a „Meandrelor” mele (nota redacției: prezentare ocazionată de întâlnirea promoției absolvenților Liceului Nicolae Bălcescu, Brăila, din anul 1964, care a avut loc la sediul C.A.R.P. Ana Aslan). Îi povesteam ce văzusem în zilele anterioare, când vizitasem alte orașe din nord-vestul Franței.

Pe stradă, multă animație. Era sfârșit de săptămână și oamenii se plimbau îmbiați de vremea caldă. Autobuze, mașini de tot felul treceau prin fața mea în sus și-n jos. Nu le dădeam atenție. Sorbeam din când în când din bere și... trăncăneam, încântat nevoie-mare. De ceea ce văzusem, bucuros, totodată că pot povesti cuiva periplul meu prin țara lui Dumas, a lui Hugo și a lui Balzac (ca să nu-i citez decât pe aceștia!)

Vremea caldă a provocat și păsările să zboare peste tot, deși înserarea nu era prea departe. Așa se face că o cioară a aterizat pe asfaltul străzii, atrasă de cine știe ce nimic, dar un autobuz a strivit-o. Până aici nimic deosebit! Un fapt divers căruia nu aveam să-i dau atenție, căci nu sunt un descendent al lui Topârceanu.

Dar ce a urmat mi-a atras atenția. Discutam în continuare la telefon cu prietena mea, când - la doi pași de mine (masa mea era foarte aproape de bordura trotuarului), după mai puțin de zece minute - se oprește o dubiță, din care coboară - fără grabă - o femeie într-un halat albastru. Deschide ușa din spatele dubiței, scoate o mătură și un fâraș, încarcă cioara, o aruncă într-un sac din dubiță, ia apoi o găleată și spală asfaltul, frecând cu mătura cele câteva pete de sânge de pe asfalt, după care adună tot și pleacă. Bineînțeles că, asemenea unui reporter de meserie, am transmis în direct colegei mele ce vedeam. Am rămas amândoi mirați că acel echipaj al salubrității orașului a apărut atât de repede.

Oare cum aflate salubritatea de acest accident? Cred că șoferul autobuzului a anunțat personalul care a intervenit. Altă explicație nu am. Probabil, așa este în Franța, că la noi mortăciunile stau mult și bine până sunt luate. (Prof. univ. dr. Radu-Nicolae DOBRESCU)

împrumutat cărți pe care noi o recomandăm și altor iubitori ai cititului. Lunar, după ce se prezintă la ghișeu pentru a-și rezolva problemele legate de plata contribuției și cotizației, bate și la ușa bibliotecii, de unde împrumută cărți pe care le returnează, cu o frecvență regulată, în luna următoare când se prezintă la ghișeu.

Un asemenea mod de lucru a fost însușit și de **Mihai Pană, Alexe Pârvu, Puiu Răducu, Rebeca Popovschi**, soții **Angela și Mircea Nedelcu, Traian Papuc, Gheorghe Toni, Aurel Diaconu, Ioniță Popa** și mulți alții. (V. MATEI)

Reuniune de suflet

Omagiu adus Colegiului Național „Nicolae Bălcescu” Brăila, de către absolvenții promoției 1964

Elev fiind în anul terminal, la 16 noiembrie 1963 am participat la festivitatea sărbătorii a 100 de ani de la înființarea a ceea ce brăilenii numesc în limbajul curent „Liceul Bălcescu”, dar cu conștiința pentru întreaga comunitate și cu mândria nedisimulată a celor care i-au trecut pragul, că această seculară și prestigioasă instituție de învățământ, Colegiul Național „Nicolae Bălcescu”, reprezintă „*nava amiral a învățământului, educației și spiritualității la Dunărea de jos, a doua instituție de învățământ din țară după numărul de academicieni dați țării*”, elogiasele aprecieri aparținând Înalț Preasfinției Sale Casian, arhiepiscop al Dunării de Jos, dedicate unui alt moment aniversar, 150 de ani de existență a colegiului.

Evidențind câteva repere istorice, precum Ordinul Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice nr. 1867 din 21 ianuarie 1863, apreciat ca act de naștere al primei școli secundare de pe meleagurile brăilene, sub denumirea „Școala Reală” (Notă: devenită „Gimnaziul Real” și apoi „Liceul Real”, primul cu acest profil din țară, pentru ca prin Decretul nr. 3773 din 3 octombrie 1895 să se stabilească definitiv să poarte pe viitor numele de Nicolae Bălcescu, mai puțin în perioadele 1954-1955 și 1956-1959, în care, potrivit nomenclatorului, s-a numit „Școala Medie de Băieți nr. 2” și respectiv, în urma mixtării, „Școala Medie nr. 2”), trebuie, dat fiind spațiul limitat al revistei și mesajul care vreau să-l transmit, să mă întorc la anul 1964, an în care am absolvit Școala Medie „Nicolae Bălcescu” pentru ca acum, la împlinirea a 160 de ani de la deschiderea oficială, la 6 decembrie 1863 a Școlii Reale

*„În sufletul generației noastre
nu încapе atâta slavă, cîtă slavă
se cuvine profesorilor Liceului
Nicolae Bălcescu”,* Vasile Demetrescu,
Cetățean de onoare al Brăilei - post
mortem, din cuvîntarea la a 75-a
aniversare a liceului.

Brăila, să transmit, cu adîncă plecăciune, în numele și cu asentimentul colegilor de promoție, omagiul nostru plin de emoțiile încărcate de melancolia și nostalgia acelor clipe ale adolescenței noastre, care se revarsă la fiecare dintre întîlnirile așteptate cu nerăbdare an de an, începînd cu 2014 cînd am sărbătorit 50 de ani de la absolvire (foto: întîlnirea pentru sărbătorirea în acest an a 59 de ani, în așteptarea anului 2024 care va prilejui aniversarea a 60 de ani de la absolvire, perseverență care conferă promoției unicitate acestor manifestări).

Adunați de pretutindeni, răspunzînd chemării momentului, chiar dacă unii s-au statornicit pe meleaguri ceva mai îndepărtate, vorbind despre Germania, Israel, Austria ori Grecia, cu toții, absolvenți ai promoției 1964 ai liceului, cei care ne revedem cu drag depănînd amintiri, dorim să aducem mulțumirile noastre conducerii Colegiului „Nicolae Bălcescu”, care ne-a deschis porțile repetatelor reîntîlniri, ca în 1960 de fiecare dată, dar și tuturor acelor care ne-au întîmpinat ori au fost alături de noi în derularea programului întîlnirilor, amintind în mod deosebit pe membrii

Cenaclului literar-artistic „Casa Speranței” care au onorat cu prezența lor „strigarea catalogului”, dar și alte momente festive.

Mulțumirile sunt adresate cu multă căldură în suflet, deopotrivă conducerii Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Ana Aslan” Brăila, care, odată cu inaugurarea impunătorului sediu de pe strada purtînd același nume cu a dragului nostru liceu, ne-a oferit nu numai cadrul pentru desfășurarea respectivelor momente festive care au marcat revederile noastre, sediu de care unii dintre noi, absolvenți ai promoției 1964, beneficiem și ca membri ai acestei asociații, calitate cu care o onorează și mulți alți absolvenți ai liceului, unii chiar Cetățeni de onoare ai Brăilei, precum scriitorii Viorel Coman sau Ioan Munteanu, monograf absolut al Brăilei, alăturînd mulțumirile noastre pentru donațiile de carte dedicate participanților de către scriitorul și publicistul Ghinea Mitrea, a rolului de moderator al scriitorului Jenică Chiriac și de recenzori a acestora, alături de poetul Virgil Andronescu și, nu în cele din urmă, scriitorul Vergil Matei, cu toții avînd temă de inspirație lansările de carte cu iz memorialistic ale colegului de promoție prof.univ.dr.ing. Nicolae Radu Dobrescu, onorat cu o fișă biografică, într-o prezentare alfabetică, ca de altfel și un alt coleg de promoție, prof. Vasile Zbarcea, publicist și critic literar, în lucrarea monografică „*Profesori și elevi, figuri luminoase din istoria liceului*” - Editura Proilavia, 2013, a regretatului Toader Buculei, istoric, memorialist, publicist, Cetățean de onoare al Municipiului Brăila, fost elev al Colegiului Național „Nicolae Bălcescu”, pe care, în amintita lucrare, îl omagiază numindu-l „*cetate eternă a spiritualității românești*”.

Și, pentru că cineva trebuie să o facă, în numele participanților la întîlnirile promoției 1964, semnează rîndurile de față unul dintre aceștia, vicepreședinte al Asociației C.A.R.P. „Ana Aslan” Brăila, **Aurel Hârjoghe**

**ASOCIAȚIA CASA DE AJUTOR RECIPROC
A PENSIONARILOR
„ANA ASLAN” BRĂILA
vă urează**

*La Mulți Ani,
2024!*

Revista a fost imprimată la PAPER PRINT INVEST S.R.L. Brăila

ISSN 2344-343X, ISSN-L 2344-343X

File din calendarul creștin ortodox pe anul 2024

IANUARIE (31 zile)
ziua 10 ore, noaptea 14 ore

1L (†) Tăierea împrejur cea după trup a Domnului; †) Sf. Ier. Vasile cel Mare, arhiep. Cezareei Capadociei și mama sa Sf. Emilia (Tedeum - Anul Nou) (Nu se fac nunți)

2 M Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; Sf. Ier. Silvestru, ep. Romei; Sf. Cuv. Serafim de Sarov; (Nu se fac nunți)

3 M Sf. Prooroc Maleahi; Sf. Mc. Gordie (Hartî. Nu se fac nunți)

4 J Soborul Sf. 70 de Apostoli; Sf. Cuv. Teoctist din Siciliei; Sf. Cuv. Apolinaria (Nu se fac nunți)

5 V Sf. Mc. Teopempt și Teonas; Sf. Cuv. Sinclitchia (Ajunul Botezului Domnului) (Post negru. Nu se fac nunți)

6S (†) Botezul Domnului (Boboteaza - Dumnezeiasca Arătare) (Nu se fac nunți)

7D † Soborul Sf. Prooroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului. Duminica după Botezul Domnului (Începutul propovăduirii Domnului); Ap. Fapte XIX, 1-8; Efeseni IV, 7-13; Ev. Ioan I, 29-34; Matei IV, 12-17; glas 6, voscr. 9

8 L Sf. Cuv. Gheorghe Hozevitul; Sf. Cuv. Domnica

9 M Sf. Mc. Polieuct; Sf. Ier. Petru, ep. Sevastiei

10 M Sf. Ier. Grigorie, ep. Nyssei; †) Sf. Cuv. Antipa de la Calapodești; Sf. Ier. Dometian, ep. Melitenei; (Post. Nu se fac nunți)

11 J † Sf. Cuv. Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște din Palestina; Sf. Cuv. Vitalie

12 V Sf. Mc. Tatiana diaconița și Eutasia (Post. Nu se fac nunți)

13 S Sf. Mc. Ermil și Stratonice; Sf. Ier. Iacob, ep. din Nisibe; (Sămbăta după Botezul Domnului)

14 D Odovania praznicului Botezului Domnului; Sf. Cuv. Mc. din Sinai și Rait; Sf. Nina, luminătoarea Georgiei; Duminica a XXIX-a după Rusalii (a celor 10 leproși); Ap. Coloseni I, 12-18; Ev. Luca XVII, 12-19; glas 7, voscr. 10

15 L Sf. Cuv. Pavel Tebeul și Ioan Colibașul

16 M Cinstirea lanțului Sf. Ap. Petru; Sf. Mc. Danact citețul

17 M †) Sf. Cuv. Antonie cel Mare; Sf. Cuv. Antonie cel nou de la Veria (Dezlegare la ulei și vin. Nu se fac nunți)

18 J † Sf. Ier. Atanasie și Chiril, arhiep. Alexandriei

19 V Sf. Cuv. Macarie cel Mare și Macarie Alexandrinul; Sf. Ier. Marcu, mitr. Efesului; Sf. Mc. Eufrazia (Post. Nu se fac nunți)

20 S †) Sf. Cuv. Eftimie cel Mare; Sf. Mc. Eusebiu, In, Pin și Rim;

21 D Sf. Cuv. Maxim Mărt.; Sf. Mc. Neofit; Sf. Mc. Agnia din Roma. Duminica a XXXI-a după Rusalii (Vindecarea orbului din Ierihon); Ap. I Timotei I, 15-17; Ev. Luca XVIII, 35-43; glas 8, voscr. 11

22 L Sf. Ap. Timotei; Sf. Cuv. Mc. Anastasie Persul

23 M Sf. Sfințit Mc. Clement, ep. Ancirei; Sf. Mc. Agatanghel; Sf. Părinți de la Sinodul al VI-lea Ecumenic

24 M Sf. Cuv. Xenia din Roma; Sf. Xenia din Sankt Petersburg (Tedeum - Ziua Unirii Principatelor Române) (Post. Nu se fac nunți)

25 J †) Sf. Ier. Grigorie Teologul, arhiep. Constantinopolului; † Sf. Ier. Bretanion, ep. Tomisului

26 V †) Sf. Ier. Iosif cel Milostiv, mitr. Moldovei; Sf. Cuv. Xenofont, Maria, Arcadie și Ioan (Post. Nu se fac nunți)

27 S † Aducerea moaștelor Sf. Ier. Ioan Gură de Aur; Sf. Marciana, împ.

28 D Sf. Cuv. Efrem Sirul, Isaac Sirul, Paladie și Iacob Sihastrul. Duminica a XXXII-a după Rusalii (a lui Zahau); Ap. I Timotei IV, 9-15; Ev. Luca XIX, 1-10; glas 1, voscr. 1

29 L Aducerea moaștelor Sf. Sfințit Mc. Ignatie Teoforul; Sf. Mc. Filotei

30 M †) Sf. Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur; Sf. Sfințit Mc. Ipolit, ep. Romei

31 M Sf. Doctori fără de arginți Chir și Ioan (Post. Nu se fac nunți)

FEBRUARIE (29 zile)
ziua 11 ore, noaptea 13 ore

1 J Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului; Sf. Mc. Trifon; Sf. Mc. Perpetua și Felicitas (Nu se fac nunți)

2V (†) Întâmpinarea Domnului (Stratenia); Evrei VII, 7-17 (Utrenie: Luca II, 25-32) (Dezlegare la pește. Nu se fac nunți)

3 S Sf. și Dreptul Simeon, primitorul de Dumnezeu; Sf. Proorociță Ana

4D Sf. Cuv. Isidor Pelusiotul; Sf. Sfințit Mc. Avramie. Duminica a XV-a după Rusalii (Cea mai mare poruncă din Lege); Ap. II Corinteni IV, 6-15; Ev. Matei XXII, 35-46; glas 2, voscr. 2

5 L Sf. Mc. Agata și Teodula

6 M Sf. Ier. Vucol, ep. Smirnei și Fotie, patr. Constantinopolului; Sf. Cuv. Varsanufie cel Mare

7 M Sf. Ier. Partenie, ep. Lampsacului; Sf. Cuv. Luca din Elada (Post. Nu se fac nunți)

8 J Sf. M. Mc. Teodor Stratilat; Sf. Prooroc Zaharia

9 V Odovania Praznicului Întâmpinării Domnului; Sf. Mc. Nichifor (Post. Nu se fac nunți)

10 S †) Sf. Sfințit Mc. Haralambie; Sf. Mc. Valentina

11 D Sf. Sfințit Mc. Vlasie, ep. Sevastiei; Sf. Teodora, împ. Duminica a XVI-a după Rusalii (Pilda talanților); Ap. II Corinteni VI, 1-10; Ev. Matei XXV, 14-30; glas 3, voscr. 3

12 L Sf. Ier. Meletie, arhiep. Antiohiei celei Mari; Sf. Mc. Hristea

13 M Sf. Cuv. Martinian; Sf. Ap. și Mc. Acvila și soția sa, Priscila; Sf. Ier. Evloghie, patr. Alexandriei

14 M Sf. Cuv. Auxenție, Maron și Avraam (Post. Nu se fac nunți)

15 J Sf. Ap. Onisim; Sf. Mc. Maior

16 V Sf. Mc. Pamfil preotul și Valent diaconul; Sf. Ier. Flavian, arhiep. Constantinopolului (Post. Nu se fac nunți)

17 S Sf. M. Mc. Teodor Tiron; Sf. Mariamna; Sf. Împ. Marcian și Pulheria

18 D Sf. Ier. Leon cel Mare, ep. Romei. Duminica a XVII-a după Rusalii (a Cananeencii); Ap. II Corinteni VI, 16-18; VII, 1; Ev. Matei XV, 21-28; glas 4, voscr. 4

19 L Sf. Ap. Arhip, Filimon și soția sa, Apfia

20 M Sf. Ier. Leon, ep. Cataniei; Sf. Cuv. Visarion

21 M Sf. Cuv. Timotei; Sf. Ier. Eustatie, arhiep. Antiohiei (Post. Nu se fac nunți)

22 J Aflarea moaștelor Sf. Mc. din Constantinopol

23 V Sf. Sfințit Mc. Policarp, ep. Smirnei; Sf. Cuv. Gorgonia (Post. Nu se fac nunți)

24 S † Întăia și a doua aflare a Capului Sf. Ioan, Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului

25 D Sf. Ier. Tarasie, patr. Constantinopolului (Începutul Triodului). Duminica a XXXIII-a după Rusalii (a Vameșului și Fariseului); Ap. II Timotei III, 10-15; Ev. Luca XVIII, 10-14; glas 5, voscr. 5

26 L Sf. Ier. Porfirie, ep. Gazei; Sf. Mc. Fotini Samarineanca

27 M Sf. Cuv. Mărt. Procopie și Talaleu

28 M Sf. Cuv. Vasile Mărt.; Sf. Sfințit Mc. Proterie, patr. Alexandriei (Hartî)

29 J †) Sf. Cuv. Ioan Casian Romanul și Gherman din Dobrogea

MARTIE (31 zile)
ziua 12 ore, noaptea 12 ore

1 V Sf. Cuv. Mc. Evdochia; Sf. Cuv. Domnina (Hartî)

2 S Sf. Sfințit Mc. Teodot, ep. Chirinei; Sf. Mc. Isihie

3D Sf. Mc. Eutropie, Cleonic și Vasilisc. Duminica a XXXIV-a după Rusalii (a Întoarcerii Fiului Risipitor); Ap. I Corinteni VI, 12-20; Ev. Luca XV, 11-32; glas 6, voscr. 6

4 L Sf. Cuv. Gherasim de la Iordan; Sf. Mc. Pavel și sora sa, Iuliana

5 M Sf. Mc. Conon din Isauria și Conon Grădinarul; Sf. Cuv. Marcu Pustnicul

6 M Sf. 42 de Mc. din Amoreea; Aflarea Sfintei Cruci (Post. Nu se fac nunți)

7 J Sf. Sfinți Mc. Vasilevs, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie, ep. din Herson; Sf. Sfințit Mc. Efrem, ep. Tomisului

8 V Sf. Ier. Mărt. Teofilact, ep. Nicomidiei (Post. Nu se fac nunți)

9 S † Sf. 40 de Mc. din Sevastia (Pomenirea morților - Moșii de iarnă) (Pomenirea morților - Moșii de primăvară)

10 D Sf. Mc. Codrat, Ciprian, Dionisie și cei împreună cu ei. Duminica Înfricoșătoarei Judecăți (a Lăsăturii sec de carne); Ap. I Corinteni VIII, 8-13; IX, 1-2

11 L Sf. Ier. Sofronie, patr. Ierusalimului (Dezlegare la ouă, lactate și pește. Nu se fac nunți)

12 M Sf. Cuv. Teofan Mărt. Sf. Ier. Grigorie Dialogul, ep. Romei; Sf. Cuv. Simeon Noul Teolog (Dezlegare la ouă, lactate și pește. Nu se fac nunți)

13 M Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nichifor, patr. Constantinopolului (Zi aliturgică) (Dezlegare la ouă, lactate și pește. Nu se fac nunți)

14 J Sf. Cuv. Benedict de Nursia; Sf. Sfințit Mc. Alexandru, pr. din Pidna (Dezlegare la ouă, lactate și pește. Nu se fac nunți)

15 V Sf. Mc. Agapie și Plisie, Timolau (Zi aliturgică) (Dezlegare la ouă, lactate și pește. Nu se fac nunți)

16 S Sf. Mc. Sabin Egipteanul; Sf. Cuv. Hristodul din Patmos (Sămbăta Sf. Cuvioși) (Dezlegare la ouă, lactate și pește. Nu se fac nunți)

17 D Sf. Cuv. Alexie, omul lui Dumnezeu (Lăsatul secului pentru Postul Sfințelor Paști) (Dezlegare la ouă, lactate și pește. Nu se fac nunți). Duminica Izgonirii lui Adam din Rai (a Lăsatului sec de brânză); Ap. Romani XIII, 11-14; XIV, 1-4; Ev. Matei VI, 14-21; glas 8, voscr. 8

18 L Sf. Ier. Chiril, arhiep. Ierusalimului (Canonul cel Mare, partea I; Începutul Postului Sfințelor Paști) (Zi aliturgică) (Numai seara, pâine și apă. Nu se fac nunți)

19 M Sf. Mc. Hrisant și Daria, Claudiu și Ilaria; Sf. Mc. Marian diac. (Canonul cel Mare, partea a II-a) (Zi aliturgică) (Numai seara, pâine și apă. Nu se fac nunți)

20 M Sf. Cuv. Mc. ucși în M. Sf. Sava cel Sfințit (Canonul cel Mare, partea a III-a) (Post. Nu se fac nunți)

21 J Sf. Ier. Iacob Mărt.; Sf. Cuv. Serapion; (Canonul cel Mare, partea a IV-a) (Post. Nu se fac nunți)

22 V Sf. Sfințit Mc. Vasile, pr. din Ancira; Sf. Mc. Drosida, fiica împ. Traian (Post. Nu se fac nunți)

23 S Sf. Cuv. Mc. Nicon și cei 199 ucenici ai lui (Sămbăta Sf. Teodor - Pomenirea morților) (Dezlegare la ulei și vin. Nu se fac nunți)

24 D Înainte-prăznuirea Bunei Vestiri; Sf. Ier. Artemon, ep. Seleucie (Dezlegare la ulei și vin. Nu se fac nunți). Duminica I din Post (a Ortodoxiei; Chemarea lui Filip și a lui Natanael); Ap. Evrei XI, 24-26; 32-40

25 L (†) Buna Vestire (Blagoveștenia) (Dezlegare la pește. Nu se fac nunți)

26 M Odovania Praznicului Bunei Vestiri; Soborul Sf. Arh. Gavriil; Sf. Mc. Montanus, pr. și soția sa, Maxima; Sf. 26 de Mc. din Goția (Post. Nu se fac nunți)

27 M Sf. Mc. Matrona din Tesalonic; Sf. Mc. Filit și Lidia, soția sa, cu cei 4 fii ai lor (Post. Nu se fac nunți)

28 J Sf. Cuv. Ilarion cel Nou, eg. Pelechitului; Sf. Cuv. Ștefan, făcătorul de minuni (Post. Nu se fac nunți)

29 V Sf. Sfințiți Mc. Marcu, ep. Aretuselor și Chiril diac.; Sf. Mc. Iona și Varahisie (Post. Nu se fac nunți)

30 S Sf. Cuv. Ioan Scărarul; Sf. Cuv. Euvela, mama Sf. Pantelimon (Sămbăta a II-a din Post - Pomenirea morților) (Dezlegare la ulei și vin. Nu se fac nunți)

31 D Sf. Sfințit Mc. Ipatie, ep. Gangrei; Sf. Mc. Veniamin, diac. (Dezlegare la ulei și vin. Nu se fac nunți). Duminica a II-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama; Vindecarea slăbănogului din Capernaum); Ap. Evrei I, 10-14; II, 1-3; VII, 26-28; VIII, 1-2; Ev. Marcu II, 1-12